

Bryssel 21.12.2016
COM(2016) 819 final

2016/0412 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta
tunnustamisesta**

{ SWD(2016) 468 final }

{ SWD(2016) 469 final }

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yksi rikollisuuden päävaikuttimista on taloudellinen voitto. Siksi rikoksia voidaan torjua erittäin tehokkaasti ottamalla pois rikoksella saatu hyöty ja varmistamalla, että rikos ei kannata. Rikollisesta toiminnasta saatujen varojen menetetyksi tuomitsemisen tarkoituksena on ehkäistä ja torjua rikollisuutta, myös järjestäytynyttä rikollisuutta, ja hankkia lisävaroja sijoitettavaksi edelleen lainvalvontatoimiin tai muihin rikollisuutta ehkäiseviin aloitteisiin ja uhreille maksettaviin korvauksiin. Varojen jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen ovat myös merkittäviä keinoja torjua terrorismin rahoitusta. Muun muassa Euroopan unionissa vuosina 2015 ja 2016 tehdyt terrori-iskut ovat korostaneet tarvetta ehkäistä ja torjua terrorismia viipymättä. Terrorismin rahoituksen ja siihen läheisesti liittyvien järjestäytyneiden rikollisverkostojen välisten yhteyksien kitkeminen edellyttää määrätietoista, nopeita ja yhtenäisiä toimia asiaa koskevan lainsäädännön uudistamiseksi, sen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja yhteistyön parantamiseksi sekä jäsenvaltioiden kesken että muiden maiden kanssa.

Euroopan turvallisuusagendassa¹, joka annettiin 28. huhtikuuta 2015, korostettiin sellaisten toimien tarvetta, joilla terrorismin rahoitukseen voidaan puuttua tuloksellisemmalla ja kattavammalla tavalla. Yksi siinä määritellyistä painopisteistä onkin järjestäytyneiden rikollisverkostojen ja niiden rahoituslähteiden hajottaminen. Turvallisuusagendan mukaan tätä varten on strategisesti tärkeää parantaa jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista.

Äskettäin tehdyn tutkimuksen² mukaan laittomien markkinoiden tuotto oli EU:ssa vuonna 2010 noin 110 miljardia euroa eli noin 1 prosentti EU:n BKT:sta. Asiasta on saatavilla niukasti tilastotietoja, mutta näyttää siltä, että rikoksen tuottamasta hyödystä saadaan EU:ssa perittyä takaisin tätä nykyä vain pieni osa: arviolta 98,9 prosenttia rikoshyödyistä jää rikollisten käyttöön sen sijaan, että se tuomittaisiin menetetyksi. Jotta suurempi osa rikoksella saadusta omaisuudesta voitaisiin takavarikoida, tarvitaan toimiva varojen takaisinperintäjärjestelmä. Siihen sisältyy myös tehokas verkosto jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista varten. EU:n tasolla on jo annettu lainsäädäntöä jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta, mutta se on hajanaista ja vanhentunutta ja sisältää porsaanreikiä, joita rikolliset voivat hyödyntää. Euroopan unioni on todennut, että rikoksella saatujen varojen menetetyksi tuomitseminen on tärkeää. Vuonna 1999 Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien jälkeen annettiin vuosina 2001–2006 neljä säädöstä jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta, muun muassa kaksi vastavuoroista tunnustamista koskevaa säädöstä. Ne kaikki ovat edelleen voimassa (ainakin osittain).³

¹ COM(2015) 185 final. Ks. myös tiedonanto *Euroopan turvallisuusagendan valjastaminen terrorismin torjuntaan ja toimivan ja todellisen turvallisuusunionin perustamisen valmisteluun* (COM(2016) 230 final, s. 13).

² Europol, *Criminal asset recovery in the EU, Survey of Statistical Information 2010–2014, Key findings*, s. 4; ks. myös *Report of organised Crime Portfolio, 2015, From Illegal Markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe*, <http://www.ocportfolio.eu/>.

³ Ks. EU:n oikeudellista kehystä käsittelevä 3.3 jakso.

Samaan aikaan pyrittiin tehostamaan rikoshyödyn ja rikoksentekovälineiden tunnistamista ja jäljittämistä. Kaikkiin jäsenvaltioihin perustettiin neuvoston päätöksellä 2007/845/YOS⁴ varallisuuden takaisin hankinnasta vastaava toimisto.

Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen menetetyksi tuomitsemisesta tehtiin EU:n tasolla strateginen painopiste, koska se on tehokas keino torjua järjestäytyntä rikollisuutta. Direktiivillä 2014/42/EU Euroopan unionissa otettiin käyttöön yhteiset vähimmäissäännöt rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista varten.

Direktiivin 2014/42/EU hyväksymisen yhteydessä Euroopan parlamentti ja neuvosto pyysivät yhteisessä lausumassa komissiota *”esittämään mahdollisimman pian jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevan säädösehdotuksen (...) ottaen huomioon tarpeen luoda EU:hun rikoshyödyn ja rikoksentekovälineiden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeva kattava järjestelmä”*⁵. Pyyntö on sittemmin toistettu useaan otteeseen kahdenvälisen yhteydenpidon ja asiantuntijakokousten yhteydessä.

Yhteisessä lausumassaan Euroopan parlamentti ja neuvosto kehottivat komissiota myös analysoimaan sellaisten uusien yhteisten sääntöjen käyttöönoton toteutettavuutta ja mahdollisia etuja, joiden nojalla rikoksella saatu omaisuus voitaisiin tuomita menetetyksi myös ilman rikostuomiota, jäsenvaltioiden oikeusperinteiden ja -järjestelmien erot huomioon ottaen. Komissio järjesti tämän analyysin laatimista varten asiantuntijakokouksia syys- ja marraskuussa 2016. Toteutettavuustutkimus on tarkoitus julkaista vuonna 2017.

Komissio antoi 2. helmikuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon *Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi*⁶, jossa se korosti tarvetta varmistaa, että terrorismia rahoittavat rikolliset menettävät varansa. Komissio sitoutui lujittamaan rikoksella saadun omaisuuden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista vuoden 2016 loppuun mennessä. Se korosti, että *”tuomioiden ja oikeudellisten päätösten vastavuoroinen tunnustaminen on turvallisuuskehyksen keskeinen osatekijä”*.

Lokakuussa 2016 Euroopan parlamentti kehotti jälleen (parlamentin jäsenen Laura Ferraran laatiman korruptiontorjuntaa koskevan mietinnön yhteydessä) komissiota esittämään ehdotuksen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisen tunnustamisen lujittamisesta.⁷

Tämän aloitteen tarkoituksena on korjata nykyisissä vastavuoroisen tunnustamisen välineissä⁸ havaitut puutteet ja vastata esitettyihin pyyntöihin. Se perustuu jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevaan voimassa olevaan

⁴ Neuvoston päätös 2007/845/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2007, varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen yhteistyöstä rikoksen tuottaman hyödyn tai muun rikokseen liittyvän omaisuuden jäljittämisessä ja tunnistamisessa (EUVL L 332, 18.12.2007, s. 103).

⁵ Neuvoston asiakirja 7329/1/14 REV 1 ADD 1. Myös järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevä Euroopan parlamentin erityisvaliokunta painotti 11. kesäkuuta 2013 antamassaan loppuraportissa tarvetta soveltaa vastavuoroista tunnustamista koskevia nykyisiä säännöksiä täysimääräisesti ja antaa unionin lainsäädäntöä, jossa taattaisiin tuomioiden ja menetetyksi tuomitsemista koskevien määräysten suora täytäntöönpano, ks. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0245+0+DOC+XML+V0//FI>

⁶ COM(2016) 50 final, 1.3 luku.

⁷ Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta (LIBE) hyväksyi Ferraran mietinnön 7. lokakuuta 2016.

⁸ Ks. vaikutustenarvioinnin 4 jakso.

unionin lainsäädäntöön, ja siinä otetaan huomioon, että jäsenvaltiot ovat kehittäneet uusia keinoja rikoksella saadun omaisuuden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista varten. Ehdotuksessa otetaan myös huomioon unionin tasolla tapahtunut kehitys, kuten direktiivillä 2014/42/EU vahvistetut jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin sovellettavat vähimmäissäännöt. Direktiivillä parannetaan varojen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevia kansallisia keinoja, kun taas tämän ehdotuksen tarkoituksena on parantaa jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten rajat ylittävää täytäntöönpanoa. Yhdessä näiden säädösten odotetaan tehostavan varojen takaisinperintää Euroopan unionissa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Nykyinen EU:n säädöskehys käsittää viisi keskeistä säädöstä. Niistä neuvoston päätös 2007/845/YOS koskee omaisuuden jäljittämistä ja kaksi muuta vastavuoroista tunnustamista ja kaksi yhdenmukaistamistoimenpiteitä. Kummankintyyppisiä säädöksiä tarvitaan, jotta saadaan aikaan toimiva järjestelmä rikoksella saadun omaisuuden takaisinperintää varten, sillä ne täydentävät toisiaan.

Vastavuoroista tunnustamista koskevat säädökset:

Omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa 22 päivänä heinäkuuta 2003 tehty **neuvoston puitepätös 2003/577/YOS**⁹ ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin 6 päivänä lokakuuta 2006 tehty **neuvoston puitepätös 2006/783/YOS**¹⁰ on tarkoitettu helpottamaan omaisuuden takaisinperintää rajat ylittävissä tilanteissa.

Molemmat puitepäätökset perustuvat vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen ja toimivat samalla tavoin. Niissä edellytetään, että kaikki jäsenvaltiot tunnustavat ja panevat täytäntöön muissa jäsenvaltioissa annetut jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset. Päätösten mukana toimitetaan todistus täytäntöönpanovaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on tunnustettava päätökset vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanemiseksi.

Vastavuoroisesta tunnustamisesta ei voida kieltäytyä kaksoisrangaistavuuden puuttumiseen vedoten, kun kyseessä ovat tietyt rikokset, joista voidaan päätöksen antavassa valtiossa määrätä vähintään kolme vuotta kestävä vapausrangaistus. Muissa tapauksissa tunnustamisesta voidaan kieltäytyä, jos tekoa, johon jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös liittyy, ei ole säädetty rangaistavaksi täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä. Puitepäätösten nojalla tunnustamisesta voidaan tietyissä tilanteissa kieltäytyä myös eräiden muiden syiden perusteella. Nämä kaksi puitepäätöstä korvataan yhdellä säädöksellä eli ehdotetulla asetuksella.

Yhdenmukaistamistoimenpiteet:

Rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekovälineiden menetetyksi tuomitsemisesta 24 päivänä helmikuuta 2005 tehdyssä **neuvoston puitepäätöksessä 2005/212/YOS**¹¹ edellytetään, että kaikki jäsenvaltiot toteuttavat tehokkaat toimenpiteet, joiden nojalla rikoksentekovälineet ja rikoshyöty voidaan tuomita menetetyksi kaikkien sellaisten rikosten yhteydessä, joista voidaan määrätä vähintään vuoden kestävä

⁹ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45. Puitepätös 2003/577/YOS on korvattu todistusaineiston turvaamisen osalta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä annetulla direktiivillä 2014/41/EU.

¹⁰ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 59.

¹¹ EUVL L 68, 15.3.2005, s. 49.

vapausrangaistus. Lisäksi siinä säädetään laajennetusta menetetyksi tuomitsemisesta. Koska tähän puitepäätökseen perustuva yhdenmukaistamisen taso oli hyvin vaatimaton, se ei ole poistanut menetetyksi tuomitsemista koskevien kansallisten järjestelyjen monimuotoisuutta.

Rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3 päivänä huhtikuuta 2014 annettu **direktiivi 2014/42/EU**¹² oli määrä saattaa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä lokakuuhun 2016 mennessä. Direktiivillä korvataan tietyt neuvoston puitepäätöksen 2005/212/YOS säännökset. Puitepäätöstä 2005/212/YOS sovelletaan edelleen tavalliseen menetetyksi tuomitsemiseen kaikkien sellaisten rikosten yhteydessä, joista voidaan määrätä vähintään vuoden kestävä vapausrangaistus, kun taas direktiiviä sovelletaan ainoastaan ns. eurorikoksiin¹³.

Direktiivissä 2014/42/EU vahvistetaan jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin jäsenvaltioiden järjestelmiin sovellettavat vähimmäissäännöt: sen mukaan eurorikosten perusteella on voitava määrätä sekä tavallinen että ns. arvokonfiskaatio (rikoshyödyn arvoa vastaavan omaisuuden menetetyksi tuomitseminen), myös silloin kun rikostuomio on annettu vastaajan poissa ollessa. Lisäksi siinä säädetään laajennetusta menetetyksi tuomitsemisesta, kun tietyt edellytykset täyttyvät. Direktiivin nojalla rikoshyöty voidaan tuomita menetetyksi myös siinä tapauksessa, että asiassa ei voida antaa tuomiota epäillyn tai syytetyn sairauden tai pakenemisen vuoksi. Lisäksi direktiivin nojalla on ensi kertaa mahdollista tuomita menetetyksi myös kolmansille osapuolille siirretty omaisuus. Direktiivillä otetaan myös käyttöön eräitä menettelyllisiä takeita¹⁴, kuten asianosaisen oikeus saada tieto jäädyttämis päätöksen täytäntöönpanosta ja ainakin lyhyesti päätöksen syystä tai syistä; tehokas mahdollisuus hakea jäädyttämis päätökseen muutosta tuomioistuimessa; oikeus oikeudelliseen avustajaan koko menetetyksi tuomitsemista koskevan menettelyn ajan; tehokas oikeus vaatia omistusoikeutta tai muita omaisuuteen liittyviä oikeuksia; oikeus saada tieto menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen syistä ja oikeus hakea siihen muutosta tuomioistuimessa.

Ehdotetun asetuksen lyhyt kuvaus

Euroopan laajuisen oikeuden käsite perustuu entistä tiiviimpään oikeudelliseen yhteistyöhön, jota tehdään sekä yksityis- että rikosoikeudellisissa asioissa vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen pohjalta. Tämä tarkoittaa, että kaikissa oikeusjärjestelmissä hyväksytään asteittain se, että muiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien mukaisesti tehty oikeuden päätökset ovat päteviä ja että ne tunnustetaan vaatimatta muita muodollisuuksia.

Vastavuoroista tunnustamista koskevan mekanismin ansiosta jäsenvaltion olisi voitava tunnustaa ja panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa annettu jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ilman mitään välitoimia. Ehdotettu asetusta kattaa kaikenlaisten rikosoikeudellisissa menettelyissä annettujen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisen tunnustamisen, myös silloin kun kyseessä on laajennettu

¹² EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39.

¹³ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 83 artiklan mukaan eurorikoksilla tarkoitetaan erityisen vakavaa rikollisuutta, joka on rajatylittävää joko rikosten luonteen tai vaikutusten johdosta tai sen vuoksi, että niiden torjuminen yhteisin perustein on erityisesti tarpeen. Tällaisia rikoksia ovat esimerkiksi seuraavat: terrorismi, ihmiskauppa sekä naisten ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö, laitton huumausainekauppa, laitton asekauppa, rahanpesu, lahjonta, maksuvälineiden väärentäminen, tietokonerikollisuus ja järjestäytynyt rikollisuus. Koska direktiivin 2014/42/EU oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 83 artiklan 1 kohta, sen soveltamisala on rajoitettu eurorikoksiin, joten se ei kata muita hyötyä tuottavia rikoksia.

¹⁴ Ks. 8 artikla.

menetetyksi tuomitseminen tai kun kyseinen omaisuus on siirretty kolmansille tai kun menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on tehty ilman rikostuomiota.¹⁵

Ehdotettu asetus parantaisi nykyistä vastavuoroisen tunnustamisen oikeuskehystä monin tavoin:

- Asetus on sellaisenaan sovellettava säädös:

Ehdotettua asetusta sovelletaan hyväksymisen jälkeen sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä selkeyttää tilannetta ja poistaa ongelmat, joita voi liittyä säädöksen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kokemus on osoittanut, että eräät jäsenvaltiot ovat saattaneet jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat puitepäätökset osaksi kansallista lainsäädäntöään vasta aivan äskettäin.

- Laajempi soveltamisala kuin vastavuoroista tunnustamista koskevilla nykyisillä säädöksillä:

Sen lisäksi, että ehdotettu asetus kattaa voimassa oleviin puitepäätöksiin perustuvat menetetyksi tuomitsemista koskevat päätöstyypit (tavallinen ja laajennettu menetetyksi tuomitseminen, jälkimmäisen yhteydessä laaja harkintavalta kieltäytyä tunnustamisesta), se kattaa myös kolmansille siirretyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen ja ilman rikostuomiota määrättävän menetetyksi tuomitsemisen. Siinä ei säädetä laajasta harkintavallasta, joka antaisi mahdollisuuden kieltäytyä tunnustamisesta laajennetun menetetyksi tuomitsemisen yhteydessä.

- Laajempi soveltamisala kuin direktiivillä 2014/42/EU:

Ehdotettu asetus kattaa kaikkien direktiivissä mainittujen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätöstyypien vastavuoroisen tunnustamisen. Lisäksi se kattaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ilman rikostuomiota annetut menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset: näin se kattaa myös tapaukset, joissa rikoksenteijä on kuollut, koskemattomuuden suojaama tai tuntematon tai joissa rikos on vanhentunut, sekä tapaukset, joissa rikostuomioistuin voi tuomita omaisuuden menetetyksi ilman tuomiota, jos se katsoo, että kyseinen omaisuus perustuu rikoshyötyyn. Tätä varten tuomioistuimen on kyettävä osoittamaan, että tietty taloudellinen etu on saatu rikoksella. Asetusta voidaan soveltaa tällaisiin menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin, jos ne on annettu rikosoikeudellisissa menettelyissä, minkä vuoksi kaikkien tällaisia menettelyjä koskevien takeiden on täyttyvä päätöksen antavassa jäsenvaltiossa.¹⁶

- Jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten selkeät määräajat:

Koska jäädyttäminen on turvaamistoimenpide, se on toteutettava kiireellisesti, mikä edellyttää lyhyitä määräaikoja tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa. Menetetyksi tuomitsemisen yhteydessä tunnustaminen ja täytäntöönpano voivat sen sijaan tapahtua pidemmän ajan kuluessa. Myös sitä varten on kuitenkin tarpeen asettaa määräaika, jotta voidaan varmistaa rajat ylittävien menettelyjen tehokkuus.

- Kun sekä jäädyttämistä että menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä varten on käytössä yksi ja sama säädös, jossa vahvistetaan sellaisenaan sovellettavat säännöt ja määräajat, voidaan varmistaa, että tällaiset päätökset tunnustetaan ja pannaan täytäntöön viipymättä kaikkialla unionissa.

¹⁵ Lisätietoja soveltamisalasta on 5.1 kohdassa ja 1 artiklaa koskevissa selityksissä.

¹⁶ Ks. 3 jakso, Perusoikeudet.

- Vakiomuotoinen todistus ja lomake:

Menettelyn nopeuden ja tehokkuuden takaavat myös menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskeva vakiomuotoinen todistus ja jäädyttämispäätöksiä koskeva vakiolomake, jotka ovat ehdotuksen liitteenä. Ne sisältävät kaikki päätöstä koskevat olennaiset tiedot, niin että täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on helpompi kohdistaa toimet oikeaan omaisuuteen. Tämä helpottaa ulkomailla annetun päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten toimesta. Vakiolomake helpottaa jäädyttämispäätösten vastavuoroista tunnustamista merkittävästi, koska sen ansiosta täytäntöönpanovaltiossa ei tarvitse antaa erillistä jäädyttämispäätöstä kansallisen lainsäädännön nojalla. Jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon liittyvistä menettelyistä säädetään ehdotuksessa erikseen, jotta toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi helpompi soveltaa säännöksiä sellaisinaan.

- Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteydenpito:

Ehdotuksen kaikissa osissa korostetaan toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteydenpidon merkitystä, jotta jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano tapahtuisivat sujuvasti ja nopeasti.

- Uhrien oikeudet:

Ehdotuksessa on otettu asianmukaisella tavalla huomioon uhrien oikeus korvaukseen ja omaisuuden palauttamiseen. Siinä varmistetaan, että silloin kun päätöksen antava jäsenvaltio tuomitsee omaisuuden menetetyksi, uhrin oikeus korvaukseen ja omaisuuden palauttamiseen on etusijalla päätöksen antavan ja sen täytäntöönpanosta vastaavan jäsenvaltion etuihin nähden.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Oikeusperusta, jonka nojalla voidaan toteuttaa toimia rikoksella saadun omaisuuden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista varten, on SEUT-sopimuksen 82 artiklan 1 kohta. Siinä määrätään erityisesti, että oikeudellinen yhteistyö unionissa rikosoikeuden alalla perustuu tuomioistuinten tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen.

Tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen voidaan hyväksyä toimenpiteitä, joilla vahvistetaan säännöt ja menettelyt sen varmistamiseksi, että kaikenlaiset tuomioistuinten tuomiot ja oikeusviranomaisten päätökset tunnustetaan kaikkialla unionissa. Näin voidaan helpottaa jäsenvaltioiden oikeus- ja muiden viranomaisten yhteistyötä rikosasioita ja päätösten täytäntöönpanoa koskevissa menettelyissä.

- **Toimintatavan valinta**

SEUT-sopimuksen 82 artiklan 1 kohdan nojalla EU:n lainsäätäjä voi antaa sekä asetuksia että direktiivejä.

Koska ehdotus koskee rajat ylittäviä menettelyjä, jotka edellyttävät yhdenmukaisia sääntöjä, ei ole tarpeen jättää jäsenvaltioille harkintavaltia tällaisten sääntöjen kansallista täytäntöönpanoa varten. Asetus on sellaisenaan sovellettava säädös, joka tarjoaa selkeyttä ja

paremman oikeusvarmuuden, niin että voidaan välttää sellaiset kansalliseen täytäntöönpanon liittyvät ongelmat, joita jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevien puitepäätösten yhteydessä on ilmennyt. Näistä syistä katsotaan, että asetus on soveltuvin sääntelytapa tämän vastavuoroista tunnustamista koskevan säädöksen toteuttamista varten.

- **Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate**

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus', 5 artiklan 3 kohdan mukaan unioni toteuttaa toimenpiteitä vain, jos jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa ehdotetun toiminnan tavoitteita. SEUT-sopimuksen 67 artiklassa määrätään, että unioni takaa kansalaisille korkean turvallisuustason ehkäisemällä ja torjumalla rikollisuutta. Rikoksenteijät sijoittavat yleisesti rikoksella saamiaan varoja eri maissa. Tämän rajat ylittävän ulottuvuuden vuoksi on perusteltua toteuttaa toimia unionin tasolla.

Vaikka rajat ylittäviä rikosoikeudellisia ja varoihin kohdistuvia tutkimuksia voidaan tehdä useissa maissa, menetetyksi tuomitsemiseen johtavat syyte- ja lainkäyttötoimet toteutetaan yleensä vain yhdessä jäsenvaltiossa, minkä vuoksi menetetyksi tuomitsemista koskevat menettelyt ovat edelleen pääasiassa kansallisia. Niiden rajatylittävät vaikutukset tulevat kuitenkin esiin muissa jäsenvaltioissa toteutettavissa täytäntöönpanopäätöksissä. Tästä syystä varojen takaisinperiminen edellyttää jäsenvaltioiden tehokasta yhteistyötä. Rajat ylittävän yhteistyön varmistaminen onnistuu tehokkaimmin vastavuoroisen tunnustamisen perusteella. Vastavuoroinen tunnustaminen on toissijaisuusperiaatteen mukaista, koska sen tarkoituksena on päätösten keskinäinen tunnustaminen, jota jäsenvaltiot eivät voi toteuttaa yksinään.

Ehdotus ei kata kaikkia menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten nykymuotoja (esimerkiksi yksityisoikeudellisia ja hallinnollisia päätöksiä), vaan ainoastaan rikosoikeudellisissa menettelyissä annetut menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset. Siinä rajoitutaan niihin vähimmäisvaatimuksiin, joiden avulla asetettu tavoite on mahdollista saavuttaa unionin tasolla, ja siihen, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Puitepäätöksen 2003/577/YOS täytäntöönpanoa koskeva kertomus¹⁷ hyväksyttiin vuonna 2008 ja puitepäätöksen 2006/783/YOS täytäntöönpanoa koskeva kertomus¹⁸ vuonna 2010. Kertomuksissa todettiin, että niiden julkaisemisen aikaan kyseisiä puitepäätöksiä ei ollut saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä tyydyttävällä tavalla. Vuonna 2012 laaditussa, direktiiviä 2014/42/EU koskevan komission ehdotuksen vaikutustenarvioinnissa¹⁹ katsottiin, että olisi perusteltua laatia uusi säädös, jolla parannettaisiin vastavuoroista tunnustamista tällä alalla, koska voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaan liittyi perustavanlaatuinen ongelma.

¹⁷ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle, annettu 22.12.2008 [KOM(2008) 885 final – Ei julkaistu EUVL:ssä].

¹⁸ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle, annettu 23.8.2010 [KOM(2010) 428 final – Ei julkaistu EUVL:ssä].

¹⁹ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, oheisasiakirja ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rikoksentekevälaineiden ja rikosshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa, SWD(2012) 31 final.

Vuonna 2013 toteutettiin vertaileva oikeudellinen selvitys jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta Euroopan unionissa.²⁰ Sen mukaan voitaisiin harkita vastavuoroista tunnustamista koskevan yhden yhtenäisen säännöksen antamista. Lisäksi vuosien mittaan on järjestetty useita asiantuntijakokouksia ja konferensseja, joissa on käsitelty jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä kysymyksiä ja erityisesti ilman rikostuomiota annettuja menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä.

Erillisen jälkiarvioinnin laatimista voimassa olevista vastavuoroisen tunnustamisen välineistä ei pidetty tarpeellisena, koska niistä oli jo saatavilla tietoja.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kaikkia asianomaisia sidosryhmiä on kuultu. Koska tätä aihetta käsitteleviä asiantuntijoita on suhteellisen vähän, toteutettiin kohdennettu kuuleminen eikä julkista kuulemistä, josta saatava lisäarvo olisi jäänyt vähäiseksi aiheen monimutkaisuuden vuoksi. Aihetta käsiteltiin tätä varten järjestetyissä asiantuntijakokouksissa ja konferensseissa.

Yleensä ottaen vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista olisi parannettava uuden säädöksen avulla. Useaan otteeseen on todettu, että menetetyksi tuomitseminen on erittäin tehokas väline järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa. On myös todettu, että rajat ylittävää yhteistyötä tällä alalla olisi lisättävä sekä EU:ssa että kansainvälisellä tasolla.

Asiantuntijat ovat toistuvasti valittaneet, että menetetyksi tuomitsemista sovelletaan rajat ylittävissä tilanteissa liian vähän. Asiantuntijoiden mukaan nykyinen järjestelmä ei toimi eikä vastavuoroista tunnustamista koskevia puitepäätöksiä käytetä. Esimerkiksi huumekauppiat sijoittavat huumekaupasta saamiaan tuloja eri jäsenvaltioihin, mutta näitä varoja ei voida tuomita menetetyksi, koska oikeusviranomaiset eivät tee keskenään riittävästi yhteistyötä yli rajojen.

Myös jäsenvaltiot ovat todenneet, että jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista olisi parannettava uuden säädöksen avulla.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotusta varten on tehty vaikutustenarviointi²¹, ja sääntelyntarkastelulautakunta on antanut siitä myönteisen lausunnon²², joka sisältää varaumia. Vaikutustenarviointia muutettiin lausunnon perusteella selostamalla paremmin aloitteen taustaa ja sitä, miksi toimia on tarpeen toteuttaa juuri nyt. Lisäksi siihen sisällytettiin järjestelmällisempiä viittauksia asiaa koskeviin toimintastrategioihin. Ongelmallisen osuuden rakennetta tarkistettiin selkiyttämällä eri ongelmien merkitystä ja täsmentämällä, että nykyisen säädöskehityksen puutteet liittyvät lähinnä sen rajoittuneisuuteen. Lisäksi tarkennettiin, millä tavoin uhrien oikeutta omaisuuden palauttamiseen ja korvauksen saamiseen koskeva ongelma liittyy muihin ongelmiin. Perusskenaariota täsmennettiin edelleen niin, että siinä otetaan realistisemmin huomioon jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten käyttöön liittyvät nykysuuntaukset. Vaikutustenarviointikertomuksessa selvennetään, miten eri vaihtoehdot eroavat toisistaan (mm. soveltamisalan suhteen) tai limittyvät toisiinsa (esim. menettelyjen

²⁰ DBB:n marraskuussa 2013 laatima selvitys *Comparative Law Study of the implementation of mutual recognition of orders to freeze and confiscate criminal assets in the EU*.

²¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

²² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

keventäminen ja todistusten yksinkertaistaminen). Kertomusta täydennettiin hylätyillä vaihtoehtoilla. Lisäksi täsmennettiin eri vaihtoehtojen vaikutuksia. Kertomukseen lisättiin selostus 17. marraskuuta 2016 pidetyssä asiantuntijakokouksessa käydyistä keskusteluista ja niiden päätelmistä, minkä lisäksi sidosryhmien näkemyksiä esiteltiin järjestelmällisemmin kertomuksen eri osissa. Lopuksi lisättiin parhaaksi katsottu vaihtoehto eri vaihtoehtojen ja niiden vaikutusten vertailuanalyysin sekä 17. marraskuuta 2016 pidetyn asiantuntijakokouksen päätelmien ja eri vaihtoehtojen poliittisen toteutettavuuden perusteella.²³

Harkittavana oli neljä päävaihtoehtoa: nykytilanteen säilyttäminen (vaihtoehto 1), muut kuin sääntelytoimet (vaihtoehto 2) ja kaksi sääntelyyn perustuvaa vaihtoehtoa (vaihtoehdot 3 ja 4). Nykytilanteen säilyttäminen tarkoittaisi sitä, että unionin tasolla ei toteutettaisi mitään toimia. Sen sijaan kolme muuta toimintavaihtoehtoa parantaisivat eri tavoin rikokseen perustuvan hyödyn takavarikoinnin ja menetetyksi tuomitsemisen mahdollisuuksia rajat ylittävissä tilanteissa. Vaihtoehdon 2 (muut kuin sääntelytoimet) mukaan jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista tuettaisiin esimerkiksi koulutuksen ja parhaiden käytäntöjen levittämisen avulla sekä edistämällä takavarikointia ja menetetyksi tuomitsemista koskevien kansainvälisten välineiden käyttöä rajat ylittävissä tilanteissa. Tämän vaihtoehdon vaikutusten arvioidaan kuitenkin jäävän vähäisiksi, ja osa EU:n jäsenvaltioista ei edelleenkään pystyisi toteuttamaan toimenpiteitä tiettyjen toisista jäsenvaltioista tulevien pyyntöjen perusteella. Vaihtoehtojen 3 ja 4 (vähimmäis- ja enimmäistason sääntelytoimet) perusteella luotaisiin velvoitteet tunnustaa ja panna täytäntöön erilaisia rikoksella saadun omaisuuden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä. Vaihtoehto 3 edellyttäisi ainoastaan direktiiviin 2014/42/EU perustuvien jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamista. Vaihtoehtoon 4 sisältyy kaksi alavaihtoehtoa: Vaihtoehto 4a kattaisi kaikki rikosoikeudellisissa menettelyissä annetut jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset, myös sellaiset, jotka on annettu ilman rikostuomiota. Vaihtoehdon 4b mukaan tunnustaminen koskisi kaikkia menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä, myös niitä, jotka on annettu yksityisoikeudellisissa ja hallinnollisissa menettelyissä, edellyttäen että voidaan osoittaa, että omaisuus on saatu rikoksen avulla.

Jäsenvaltiot kannattavat vaihtoehtoa, joka edellyttää uuden lainsäädännön antamista (vaihtoehto 3, 4a tai 4b). Jäsenvaltioiden näkemykset vaihtelevat kuitenkin sen suhteen, millaisia toimenpiteitä uuden säädöksen tulisi kattaa. Vaihtoehto 3 ei herätä jäsenvaltioissa erityistä vastustusta. Ne jäsenvaltiot, joissa on käytössä laajempia menetetyksi tuomitsemista koskevia menettelyjä, eivät kuitenkaan pidä sitä riittävänä.

Euroopan parlamentti kannattaa jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisen tunnustamisen lujittamista uuden säädöksen avulla.

Komissio pitää parhaana vaihtoehtona sellaista vastavuoroisen tunnustamisen välinettä, jolla on nykyistä laajempi soveltamisala ja jonka avulla voidaan nykyistä paremmin varmistaa Euroopan unionissa käytävissä rikosoikeudellisissa menettelyissä annettujen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten liikkuvuus (vaihtoehto 4a). Tämä vaihtoehto ratkaisee useimmat ongelmat, minkä lisäksi se on oikeudellisesti pätevä. Ilmeisesti jäsenvaltioiden olisi myös helpompi hyväksyä se kuin säädös, joka kattaa myös yksityisoikeudellisiin tai hallinnollisiin päätöksiin perustuvan menetetyksi tuomitsemisen.

²³ Vaikutustenarvioinnin liitteessä 1 käsitellään yksityiskohtaisemmin sitä, miten sääntelyntarkastelulautakunnan huomautukset on otettu huomioon vaikutustenarvioinnin tarkistetussa versiossa.

Tämä vaihtoehto on myös suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska sen soveltamisala on rajoitettu eikä siinä mennä pidemmälle kuin on tarpeen unionin tasolla asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten odotetaan olevan yleensä ottaen myönteisiä. Vaatimus, joka edellyttää useammanlaisten jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamista, todennäköisesti lisää rikoksella saadun omaisuuden jäädyttämistä ja takavarikointia yli jäsenvaltioiden rajojen. Näin ollen sen pitäisi viime kädessä vähentää järjestäytyneen rikollisuuden saamaa hyötyä ja vähentää rikollisten mahdollisuuksia sijoittaa varojaan uusien rikosten toteuttamiseen. Menetetyksi tuomitsemisen todennäköisyyden lisääntyminen voimistaa myös rikollisuuteen kohdistuvaa pelotevaikutusta. Tämän pitäisi myös vähentää jäsenvaltioiden tulonmenetyksiä. Sosiaaliset vaikutukset olisivat kaiken kaikkiaan erittäin myönteiset, koska menetetyksi tuomittu rikoshyöty voitaisiin palauttaa uhreille, joilta se on alun perin viety, tai ohjata uudelleen julkisiin tai sosiaalisiin kohteisiin.

Vaatimus tunnustaa ja panna täytäntöön entistä useammanlaisia jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä lisäisi lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten kustannuksia rajoitetusti. Toisaalta tästä aiheutuvaa haittaa kompensoisi se, että mahdollisuudet periä rikoshyöty takaisin ja käyttää se uudelleen paranisivat.

Ehdotus ei vaikuta suoraan yrityksiin, pk-yrityksiin ja mikroyrityksiin. Rikoshyödyn takavarikointi vaikeuttaa kuitenkin rikollisten yritysten liiketoimintaa, joten pidemmällä aikavälillä sen pitäisi edistää lainkuuliaisten yritysten toimintaa vähentämällä laittomien toimijoiden kilpailua.

- **Perusoikeudet**

Jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat toimenpiteet saattavat vaikuttaa EU:n perusoikeuskirjassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa vahvistettuihin perusoikeuksiin.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, jäljempänä 'EIT', on kuitenkin useaan otteeseen todennut, että rikostuomioon perustumaton menetetyksi tuomitseminen, myös yksityisoikeudellisten ja hallinnollisten päätösten nojalla, ja laajennettu menetetyksi tuomitseminen ovat ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan ja sen lisäpöytäkirjassa 1 olevan 1 artiklan mukaisia, jos tehokkaita menettelyllisiä takeita noudatetaan.

EIT on tähän asti katsonut, että varojen laillisuutta koskevan todistustaakan kääntäminen ei loukkaa perusoikeuksia, jos sitä on sovellettu kussakin tapauksessa noudattaen asianmukaisia suojatoimia, joiden avulla asianomainen henkilö on voinut kiistää nämä kumottavissa olevat oletamat.

Ehdotettuun asetukseen sisältyy eräitä merkittäviä suojatoimia: suhteellisuusperiaatetta on noudatettava, tunnustamisesta on mahdollista kieltäytyä *ne bis in idem* -periaatteen noudattamatta jättämisen vuoksi, ja käytössä on säännöt vastaajan poissa ollessa toteutettavista menettelyistä. Lisäksi on kunnioitettava vilpittömässä mielessä toimineiden kolmansien osapuolten oikeuksia ja ilmoitettava asianosaisille jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanosta ja sen syistä sekä käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä täytäntöönpanovaltiossa käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista.

Lisäksi direktiivin 2014/42/EU 8 artiklassa vahvistetaan luettelo oikeussuojakeinoista, joiden saatavuus jäsenvaltioiden on varmistettava direktiivin soveltamisalaan kuuluvien päätösten yhteydessä.

Lisäksi sovelletaan kaikkia rikosoikeuteen kuuluvia menettelyllisiä takeita. Tämä tarkoittaa erityisesti ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa ja perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklassa vahvistettua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Lisäksi tämä vaatimus kattaa rikosoikeudellisissa menettelyissä sovellettavia menettelyllisiä takeita koskevan EU:n lainsäädännön eli seuraavat säädökset: direktiivi 2010/64/EU oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä, direktiivi 2012/13/EU tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä, direktiivi 2013/48/EU oikeudesta käyttää avustajaa sekä oikeudesta pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin, direktiivi (EU) 2016/343 eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta, direktiivi (EU) 2016/800 lapsia koskevista menettelytakeista ja direktiivi (EU) 2016/1919 oikeusavusta rikosoikeudellisissa menettelyissä epäillyille ja syytetyille henkilöille ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä etsityille henkilöille.

Tässä ehdotuksessa esitetyt toimenpiteet ovat perusoikeuksia koskevien vaatimusten mukaisia, jos niitä sovelletaan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja edellä kuvattuja tehokkaita menettelytakeita noudattaen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tämä asetusehdotus ei vaikuta EU:n talousarvioon. Yksi sen yleistavoitteista on riistää rikollisilta rikoksen avulla saatu hyöty. Ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa, että uhrin saavat korvauksen, ja lisätä jäsenvaltioiden ja EU:n tuloja. Lisäksi sen avulla pyritään vähentämään petoksista aiheutuvia kokonaiskustannuksia ja muita sosiaalisia menetyksiä. Ehdotuksen odotetaan vaikuttavan myönteisesti sekä jäsenvaltioiden että EU:n talouteen.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Asetusta sovelletaan Euroopan unionissa sellaisenaan. Kun alan toimijat soveltavat sitä sellaisenaan, tämä tarkoittaa, että muiden jäsenvaltioiden antamat päätökset on pantava täytäntöön samalla tavoin kuin samassa jäsenvaltiossa annetut päätökset, niiden sisäistä oikeusjärjestelmää tai toimintatapoja muuttamatta.

Asetusta tarkastellaan uudelleen ja komissio laatii sitä koskevan kertomuksen viiden vuoden kuluttua siitä kun sen soveltaminen on alkanut.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

I luku – Kohde, määritelmät ja soveltamisala

1 artikla: Kohde

Ehdotetussa asetuksessa vahvistetaan säännöt, joiden nojalla jäsenvaltio tunnustaa ja panee täytäntöön rikosoikeudellisissa menettelyissä annetut jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset. Asetus kattaa kaikki menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset, jotka tuomioistuin on antanut rikokseen liittyvien menettelyjen seurauksena, ja kaikki jäädyttämispäätökset, jotka on annettu mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten. Tämän perusteella asetusta sovelletaan kaikenlaisiin direktiivin 2014/42/EU soveltamisalaan kuuluvien päätöksiin sekä muuntotyyppeihin päätöksiin, jotka on annettu ilman rikosoikeudellisissa menettelyissä annettua lainvoimaista tuomiota. Asetusta ei sovelleta sellaisiin jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin, jotka on annettu yksityisoikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä.

Asetus kattaa kaikki rikokset. Tämä tarkoittaa, että toisin kuin SEUT-sopimuksen 83 artiklan nojalla annettua direktiiviä 2014/42/EU, asetuksen soveltamista ei ole rajoitettu pelkästään eurorikoksiin (erityisen vakava rikollisuus, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia). Asetuksen oikeusperustana oleva SEUT-sopimuksen 82 artikla ei edellytä rikosasioissa annettujen tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen rajoittamista tällä tavoin. Sen vuoksi ehdotettu asetus kattaa jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisen tunnustamisen myös muiden kuin direktiivin 2014/42/EU soveltamisalaan kuuluvien rikosten osalta.

2 artikla: Määritelmät

Ehdotetun asetuksen 2 artiklassa määritellään eräitä asetuksessa käytettyjä käsitteitä.

Artiklassa määritellään menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, jäädyttämispäätös, omaisuus, rikoshyöty, rikoksentekoväline, päätöksen antava valtio, täytäntöönpanovaltio, päätöksen antava viranomainen ja täytäntöönpanoviranomainen.

Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on tuomioistuimen oikeudenkäynnissä rikoksen perusteella määräämä lopullinen seuraamus tai toimenpide, jolla omaisuus otetaan lopullisesti pois. Jäädyttämispäätös on oikeusviranomaisen antama tai vahvistama oikeudellinen päätös, jonka tarkoituksena on väliaikaisesti estää omaisuuden tuhoaminen, muuntaminen, liikuttaminen, siirtäminen tai luovuttaminen sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten.

Päätöksen antava viranomainen määritellään jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten osalta eri tavoin. Jotta voitaisiin ottaa huomioon erilaiset kansalliset järjestelmät, päätöksen antavan viranomaisen määritelmään sovelletaan jäädyttämispäätöksen yhteydessä samaa lähestymistapaa kuin direktiivissä 2014/41/EU. Silloin kun toimivaltainen päätöksen antava viranomainen ei ole tuomari, tuomioistuin, tutkintatuomari tai yleinen syyttäjä, jonkin näistä on vahvistettava jäädyttämispäätös ennen kuin se voidaan lähettää.

Päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen määritelmät on luettava yhdessä 27 artiklan kanssa. Siinä jäsenvaltioita vaaditaan ilmoittamaan komissiolle toimivaltaiset päätöksen antavat viranomaiset ja täytäntöönpanoviranomaiset.

3 artikla: Rikokset

Luettelo rikoksista, joiden yhteydessä jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ei voida kieltäytyä kaksoisrangaistavuuden perusteella, on sama kuin muissa vastavuoroista tunnustamista koskevissa välineissä, yhtä poikkeusta lukuun ottamatta: luettelon y kohdassa on nyt otettu huomioon muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjuntaa koskevat yhteiset vähimmäisnormit (puitepäätös 2001/413/YOS).

Kaksoisrangaistavuuden periaatteeseen ei voida vedota, kun kyseessä ovat sellaiset luettelossa mainitut rikokset, joista voidaan päätöksen antavassa valtiossa määrätä vähintään kolme vuotta kestävä vapausrangaistus. Jos kyseessä on rikos, jota ei mainita luettelossa, tunnustamisesta voidaan kieltäytyä, jos tekoa, johon jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös liittyy, ei ole säädetty rangaistavaksi täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä.

II luku – Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettäminen, tunnustaminen ja täytäntöönpano

4–7 artikla: Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettäminen

Näissä artikloissa säädetään menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettämiseen liittyvistä menettelyistä. Ehdotuksen mukaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös lähetetään suoraan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välillä, mutta sen mukaan keskusviranomaiset voivat myös avustaa lähettämisessä. Ehdotuksessa täsmennetään säännöt, jotka koskevat toimivaltaisen täytäntöönpanoviranomaisen määrittämistä ja mahdollisuutta lähettää menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon.

Periaatteessa menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää vain yhdelle täytäntöönpanovaltiolle kerrallaan. Ehdotuksen 5 artiklassa säädetään kuitenkin eräistä poikkeuksista. Jos päätöksen kohteena olevaa omaisuutta on eri täytäntöönpanovaltioissa tai jos täytäntöönpano edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa, päätöksen antava viranomainen voi lähettää päätöksen useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon. Päätöksen antava viranomainen voi myös lähettää rahamäärää koskevan päätöksen useampaan täytäntöönpanovaltioon, jos kyseistä omaisuutta ei ole jäädytetty tai jos päätöksen antavassa valtiossa tai missä tahansa yhdessä täytäntöönpanovaltiossa takaisin perittävän omaisuuden arvo ei todennäköisesti riitä päätöksen panemiseksi täytäntöön koko siinä mainitun rahamäärän osalta.

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettäminen ei rajoita päätöksen antavan valtion oikeutta panna se itse täytäntöön. Ehdotuksessa vahvistetaan myös säännöt sen varmistamiseksi, että päätöksen täytäntöönpanossa ei ylitetä siinä mainittua enimmäismäärää.

Menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen on liitettävä tämän ehdotuksen liitteenä oleva vakimuotoinen todistus. Todistus on käännettävä jollekin täytäntöönpanovaltion viralliselle kielelle.

8 artikla: Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

Täytäntöönpanoviranomaisen on tunnustettava menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteutettava tarvittavat toimet sen panemiseksi täytäntöön samalla tavoin kuin jos kyseessä olisi täytäntöönpanovaltion viranomaisen tekemä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, paitsi jos täytäntöönpanoviranomainen päättää vedota johonkin hylkäämis- tai lykkäämisperusteeseen. Ehdotuksessa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat mahdollisuutta tuomita menetetyksi muuntyyppistä omaisuutta kuin se, joka mainitaan menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä.

9 artikla: Perusteet olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä

Ehdotuksen 9 artiklassa esitetään tyhjentävä luettelo perusteista, joiden nojalla täytäntöönpanoviranomainen voi kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä. Luettelo poikkeaa merkittävästi vuoden 2006 puitepäätökseen sisältyvästä luettelosta. Osa kieltäytymisperusteista on samoja, kuten *ne bis in idem* -periaatteeseen tai koskemattomuuden tai erivapauden loukkaamiseen perustuvat perusteet. Ehdotukseen ei kuitenkaan ole sisällytetty perusteita, jotka liittyvät menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tyyppiin (esim. laajennettu menetetyksi tuomitseminen), minkä ansiosta vastavuoroisen tunnustamisen kehys on huomattavasti aiempaa laajempi ja vahvempi.

Kieltäytymisperustetta, joka perustuu oikeuteen olla läsnä oikeudenkäynnissä, sovelletaan ainoastaan oikeudenkäynteihin, joiden tuloksena annetaan lopulliseen tuomioon perustuva menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös. Sitä ei sovelleta menettelyihin, joiden tuloksena menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annetaan ilman rikostuomiota.

10 artikla: Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon määräajat

Tässä artikkelissa vahvistetaan määräajat menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten. Tämä tuo lisäarvoa vuoden 2006 puitepäätökseen nähden, koska siinä ei säädetty määräajoista. Toisin kuin jäädyttämispäätös, joka on pantava täytäntöön hyvin nopeasti, menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano voi tapahtua pidemmällä määräajalla. Vuoden 2006 puitepäätöksestä saatu kokemus on kuitenkin osoittanut, että rajat ylittävien menettelyjen tehokkuuden varmistamiseksi tarvitaan selkeitä määräaikoja.

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja sen täytäntöönpanoa varten säädetään eri määräajat. Ensinnäkin täytäntöönpanoviranomaisen on tehtävä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskeva päätös mahdollisimman pian ja viimeistään 30 päivän kuluessa menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen vastaanottamisesta. Toiseksi täytäntöönpanoviranomaisen on pantava menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös täytäntöön viipymättä ja viimeistään 30 päivän kuluessa siitä, kun se on päättänyt tunnustaa menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen ja panna sen täytäntöön.

Erityistapauksissa, kun täytäntöönpanoviranomainen ei pysty noudattamaan määräaikoja, sen on ilmoitettava tästä päätöksen antavalle viranomaiselle viipymättä.

11 artikla: Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten täytäntöönpanon lykkääminen

Tässä artikkelissa noudatetaan vastavuoroista tunnustamista koskevien välineiden vakiomuotoilua, jonka mukaan menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa voidaan lykätä. Täytäntöönpanoviranomainen voi lykätä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa, jos on olemassa riski, että se voisi haitata parhaillaan suoritettavaa rikostutkintaa, tai jos päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatavan omaisuuden kokonaisarvo on vaarassa ylittää menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä mainitun määrän tai jos on vedottu 33 artiklan mukaisiin oikeussuojakeinoihin.

12 artikla: Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon mahdottomuus

Joissakin tilanteissa täytäntöönpanoviranomaisen voi olla mahdotonta panna menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä täytäntöön. Siinä tapauksessa täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle. Päätös voidaan mahdollisuuksien mukaan panna täytäntöön muun omaisuuden osalta.

III luku – Jäädyttämispäätösten lähettäminen, tunnustaminen ja täytäntöönpano

13 artikla: Jäädyttämispäätöksen antamisen ja lähettämisen edellytykset

Tässä artikkelissa vahvistetaan edellytykset jäädyttämispäätöksen antamista ja lähettämistä varten, jotta voidaan varmistaa suhteellisuusperiaatteen noudattaminen. Artikla on yhdenmukainen direktiivin 2014/41/EU 6 artiklan kanssa, jotta voidaan varmistaa, että todistusaineiston turvaamiseen ja sen perusteella myöhemmin tapahtuvaan menetetyksi tuomitsemiseen sovelletaan samoja edellytyksiä. Täytäntöönpanoviranomaisen on pantava päätös täytäntöön 19 artikkelissa vahvistettujen määräaikojen mukaisesti, mutta jos sillä on syytä katsoa, että nämä edellytykset eivät täyty, se voi kuulla päätöksen antavaa viranomaista sen jälkeen kun päätös on tunnustettu ja pantu täytäntöön.

14 artikla: Jäädyttämispäätösten lähettäminen

Jäädyttämispäätös lähetetään suoraan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välillä, mutta keskusviranomaiset voivat myös avustaa lähettämisessä. Ehdotuksessa täsmennetään säännöt, jotka koskevat toimivaltaisen täytäntöönpanoviranomaisen määrittämistä. Jäädyttämispäätöksen mukana on toimitettava pyyntö panna menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös täytäntöön, tai siinä on oltava ohjeet, joiden mukaan omaisuus jää

täytäntöönpanovaltioon siihen asti, että menetetyksi tuomitsemista koskeva pyyntö annetaan. Lisäksi on toimitettava arvio siitä, milloin tällainen pyyntö esitetään. Päätöksen antavan viranomaisen on myös ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle kaikista sellaisista tiedossaan olevista asianosaisista, myös vilpittömässä mielessä toimineista kolmansista osapuolista, joihin jäädyttämispäätös vaikuttaa.

15 artikla: Jäädyttämispäätöksen lähettäminen yhdelle tai useammalle täytäntöönpanovaltiolle

Periaatteessa jäädyttämispäätös voidaan lähettää vain yhdelle täytäntöönpanovaltiolle kerrallaan. Tässä artiklassa vahvistetaan säännöt, joiden nojalla jäädyttämispäätös voidaan lähettää useammalle kuin yhdelle jäsenvaltiolle. Nämä säännöt ovat hyvin samanlaiset kuin menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettämistä koskevat säännöt.

Jos päätöksen kohteena olevaa omaisuutta on eri täytäntöönpanovaltioissa tai jos täytäntöönpano edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa, päätöksen antava viranomainen voi lähettää päätöksen useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon. Päätöksen antava viranomainen voi myös lähettää rahamäärää koskevan päätöksen useampaan täytäntöönpanovaltioon, jos päätöksen antavassa valtiossa tai missä tahansa yhdessä täytäntöönpanovaltiossa jäädytettävän omaisuuden arvo ei todennäköisesti riitä päätöksen panemiseksi täytäntöön koko siinä mainitun rahamäärän osalta.

16 artikla: Jäädyttämispäätöstä koskeva lomake

Ehdotuksessa säädetään yksinkertaistetusta menettelystä, sillä sen mukaan jäädyttämispäätös annetaan vakiolomakkeella. Lomake ei siis ole todistus, joka toimitetaan erillisen päätöksen liitteenä. Tämä merkitsee vastavuoroista tunnustamista koskevan menettelyn yksinkertaistamista, sillä jäädyttämispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta vuonna 2003 tehdyssä puitepäätöksessä edellytettiin todistuksen liittämistä kansalliseen jäädyttämispäätökseen. Sen sijaan tämän ehdotuksen liitteessä B vahvistetaan jäädyttämispäätöksen antamista varten vakiomuotoinen lomake, jonka päätöksen antava viranomainen täyttää ja allekirjoittaa ja jonka sisällön oikeellisuuden ja asianmukaisuuden se varmentaa, minkä lisäksi se kääntää lomakkeen jollekin täytäntöönpanovaltion viralliselle kielelle. Toimintatapa on sama kuin direktiivissä 2014/41/EU.

17 artikla: Jäädyttämispäätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

Täytäntöönpanoviranomaisen on tunnustettava jäädyttämispäätös vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteutettava tarvittavat toimet sen panemiseksi täytäntöön, paitsi jos se päättää vedota johonkin perusteeseen, jonka nojalla on mahdollista kieltäytyä päätöksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta tai lykätä niitä.

18 artikla: Perusteet olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön jäädyttämispäätöksiä

Hylkäämisperusteet ovat samantapaiset kuin menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten hylkäämisperusteet, lukuun ottamatta eräitä ilmeisiä seikkoja, joita ei voida soveltaa tässä yhteydessä.

19 artikla: Jäädyttämispäätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon määräajat

Koska jäädyttäminen on turvaamistoimenpide, se on toteutettava kiireellisesti, minkä vuoksi tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa on sovellettava lyhyitä määräaikoja. Tästä syystä ehdotetussa asetuksessa vahvistetaan selkeät määräajat. Tämä on merkittävä parannus vuoden 2003 puitepäätökseen verrattuna, sillä siinä ei säädetä selkeistä määräajoista.

Ehdotuksessa vahvistetaan kolme eri määräaikaa, jotka koskevat jäädyttämispäätöksen tunnustamista koskevan päätöksen antamista, jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa ja siitä

päätöksen antavalle viranomaiselle ilmoittamista. Ehdotuksessa säädetään lyhyistä määräaajoista, jotta voidaan varmistaa, että täytäntöönpanovaltio tunnustaa ja panee päätöksen täytäntöön ja ilmoittaa tuloksesta päätöksen antavalle viranomaiselle viipymättä ja yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin vastaavassa kansallisessa tapauksessa. Lisäksi täytäntöönpanoviranomaisen on otettava täysimääräisesti huomioon jäädyttämispäätöksessä mainitut erityisvaatimukset, kuten tarve panna jäädyttäminen täytäntöön välittömästi tai tiettyinä päivinä.

Ensinnäkin täytäntöönpanoviranomaisen on tehtävä jäädyttämispäätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskeva päätös mahdollisimman pian ja viimeistään 24 tunnin kuluessa jäädyttämispäätöksen vastaanottamisesta.

Toiseksi täytäntöönpanoviranomaisen on pantava jäädyttämispäätös täytäntöön viipymättä ja viimeistään 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on päättänyt tunnustaa jäädyttämispäätöksen ja panna sen täytäntöön. Lisäksi sen on ilmoitettava tästä päätöksestään viipymättä jäädyttämispäätöksen antavalle viranomaiselle.

Jos täytäntöönpanoviranomainen vetoaa hylkäämis- tai lykkäämisperusteeseen, näitä tiukkoja määräaikoja ei voida noudattaa. Siksi ehdotuksessa täsmennetään, että täytäntöönpanoviranomaisen on toimittava tällaisissa tapauksissa viipymättä.

Edellä mainittujen määräaikojen lisäksi 25 artiklassa säädetään 3 päivän määräaika, jonka kuluessa täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä jäädyttämispäätöksen antavalle viranomaiselle.

20 artikla: Jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon lykkääminen

Tässä artiklassa noudatetaan vastavuoroista tunnustamista koskevien välineiden vakiomuotoilua, jonka nojalla jäädyttämispäätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa voidaan lykätä. Täytäntöönpanovaltio voi lykätä jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa, jos on olemassa riski, että se voisi haitata parhaillaan suoritettavaa rikostutkintaa, tai jos kyseisen omaisuuden jäädyttämisestä on jo tehty päätös tai jos kyseistä omaisuutta koskee jo muussa rikosoikeudellisessa menettelyssä täytäntöönpanovaltiossa tehty jäädyttämispäätös. Täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava viipymättä jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä päätöksen antavalle viranomaiselle, ja heti kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole, täytäntöönpanoviranomaisen on välittömästi pantava jäädyttämispäätös täytäntöön ja ilmoitettava siitä päätöksen antavalle viranomaiselle.

21 artikla: Velvollisuus ilmoittaa asianosaisille osapuolille

Kun jäädyttämispäätös on pantu täytäntöön, täytäntöönpanoviranomaisen on annettava päätöksensä tiedoksi henkilölle, jota vastaan jäädyttämispäätös on annettu, ja kaikille asianosaisille osapuolille, ottaen asianmukaisella tavalla huomioon 22 artiklassa vahvistetut luottamuksellisuutta koskevat säännöt. Näin asianomaiset henkilöt voivat käyttää oikeussuojakeinojaan jäädyttämistä vaarantamatta.

22 artikla: Luottamuksellisuus

Useimmissa jäädyttämispäätöksissä on tietoja, jotka on suojattava tutkinnan turvaamiseksi. Tämä artikla perustuu eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä annetun direktiivin 2014/41/EU 19 artiklaan. Siinä säädetään jäädyttämispäätöksen tehneen viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen velvollisuudesta turvata tutkinnan luottamuksellisuus. Jos täytäntöönpanoviranomainen ei voi noudattaa luottamuksellisuutta koskevaa vaatimusta, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä jäädyttämispäätöksen antavalle viranomaiselle.

23 artikla: Jäädyttämispäätösten voimassaolo

Periaatteessa omaisuus olisi jäädytettävä siihen asti, että jäädyttämispäätöksen antava valtio antaa lopullisen päätöksen menetetyksi tuomitsemisesta tai jäädytetyn omaisuuden vapauttamisesta. Voi kuitenkin olla tilanteita, joissa jäädyttäminen ei tunnu enää perustellulta tai joissa jäädyttämispäätöksen voimassaolo tuntuu liian pitkältä. Tässä artikkelissa vahvistetaan säännöt, joiden mukaan omaisuuden jäädyttämistä rajoitetaan sen jälkeen kun on kuultu sekä täytäntöönpanoviranomaista että jäädyttämispäätöksen antavaa viranomaista. Mitään ehdotonta aikarajaa ei ole, koska tutkinnan ja oikeudenkäynnin kesto saattaa edellyttää pitkää jäädyttämisaikaa. Jos jäädyttämispäätöksen antava viranomainen ei esitä kuuden viikon kuluessa syytä siihen, että se ei hyväksy täytäntöönpanoviranomaisen ehdottamaa jäädyttämisaajan rajoittamista, täytäntöönpanoviranomainen voi purkaa jäädyttämispäätöksen.

24 artikla: Jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon mahdottomuus

Jos jäädyttämispäätöstä on mahdotonta panna täytäntöön siksi, että kyseinen omaisuus on jo jäädytetty, kadonnut tai tuhoutunut tai että sitä ei löydy ilmoitetusta paikasta tai että omaisuuden sijaintipaikkaa ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle.

25 artikla: Ilmoitukset

Tässä artikkelissa vahvistetaan kolmen päivän määräaika, jonka kuluessa täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä ja jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon tuloksista.

IV luku – Yleiset säännökset

Tässä luvussa vahvistetaan sekä jäädyttämistä että menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevat yleiset säännöt.

26 artikla: Täytäntöönpanoon sovellettava lainsäädäntö

Täytäntöönpanovaltiolla on toimivalta hyväksyä ja panna kyseisessä valtiossa täytäntöön toimenpiteitä jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisen jälkeen. Kun täytäntöönpanovaltiossa hyväksytään päätöksiä, jotka liittyvät jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin, niiden täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä, myös menettelytakeita koskevia sääntöjä.

Oikeushenkilöä vastaan annettu jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantava täytäntöön, vaikka täytäntöönpanovaltio ei tunnustaisi oikeushenkilöiden rikosoikeudellisen vastuun periaatetta.

Täytäntöönpanovaltio ei voi määrätä jäädyttämiselle ja menetetyksi tuomitsemiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä ilman päätöksen antavan valtion suostumusta, ehdotuksen 8 artikkelissa säädettyjä toimenpiteitä lukuun ottamatta.

27 artikla: Toimivaltaisista viranomaisista koskevat ilmoitukset

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset päätöksen antavat viranomaiset ja täytäntöönpanoviranomaiset. Jäsenvaltiot voivat lisäksi nimetä yhden tai useamman keskusviranomaisen, joka vastaa päätösten lähettämiseen ja vastaanottamiseen liittyvistä hallinnollisista menettelyistä. Komissio huolehtii siitä, että nämä tiedot ovat kaikkien jäsenvaltioiden ja neuvoston saatavilla.

28 artikla: Yhteydenpito

Tämä artikla koskee toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä yhteydenpitoa vastavuoroista tunnustamista koskevan menettelyn aikana. Toimivaltaisilla viranomaisilla on yleinen

velvollisuus kuulla tarvittaessa toisiaan vastavuoroista tunnustamista koskevan menettelyn aikana. Lisäksi ehdotuksen eri artikloissa säädetään erityisistä velvollisuuksista.

29 artikla: Useampi kuin yksi päätös

Jos samaa henkilöä vastaan on annettu kaksi tai useampia rahamäärän jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä eikä varoja ole riittävästi niiden kaikkien täytäntöönpanoon tai jos tiettyä omaisuutta koskee useampi kuin yksi tällainen päätös, täytäntöönpanovaltion on päätettävä, mikä tai mitkä niistä pannaan täytäntöön, ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat, kuten uhrien edun, sen liittykö tapaukseen jäädytettyjä varoja, eri päätösten antamisen ja lähettämisen ajankohdat sekä tarvittaessa asianomaisten rikosten vakavuuden ja tekopaikan.

30 artikla: Täytäntöönpanon lopettaminen

Päätöksen antavan viranomaisen on välittömästi ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle sellaisesta päätöksestä tai toimenpiteestä, jonka seurauksena jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ei enää ole täytäntöönpanokelpoinen tai se on vedettävä jostain muusta syystä takaisin täytäntöönpanovaltiosta.

31 artikla: Jäädytetyn ja menetetyksi tuomitun omaisuuden hallinnointi ja luovuttaminen

Täytäntöönpanovaltio hallinnoi jäädytettyä tai menetetyksi tuomittua omaisuutta sen lopulliseen siirtämiseen asti, jotta voidaan välttää sen arvon aleneminen.

Tässä artiklassa täsmennetään säännöt, joiden mukaisesti menetetyksi tuomitun omaisuuden suhteen on meneteltävä. Artiklassa on otettu asianmukaisella tavalla huomioon uhrin oikeus korvaukseen ja omaisuuden palauttamiseen, sillä siinä varmistetaan, että tämä uhrin oikeus on etusijalla valtioiden etuihin nähden. Ensinnäkin siinä säädetään, että korvausta tai omaisuuden palauttamista koskevassa päätöksessä määritelty rahamäärä kuuluu päätöksen antavalle valtiolle uhrille suoritettavaa korvausta tai omaisuuden palauttamista varten. Toiseksi säädetään, että jos päätöksen antavassa valtiossa on käynnissä uhrille suoritettavaan korvaukseen tai omaisuuden palauttamiseen liittyvä menettely, täytäntöönpanovaltion on pidättäydyttävä menetetyksi tuomitun omaisuuden luovuttamisesta siihen asti, että menettelyssä annettu päätös on annettu tiedoksi täytäntöönpanoviranomaiselle. Tämä on merkittävä uudistus EU:n oikeuskehykseen, sillä kummassakaan puitepäätöksessä ei ole uhreja koskevia säännöksiä. Säännöksillä varmistetaan, että uhrit eivät menetä oikeuksiaan silloin kun varat sijaitsevat toisissa jäsenvaltioissa. Toisaalta artiklassa ei oteta käyttöön uusia uhreille kuuluvia oikeuksia siinä tapauksessa, että sellaisista ei ole säädetty kansallisessa lainsäädännössä.

Ellei muuta sovita ja ottaen huomioon myös tarve antaa apua verosaatavien perinnässä direktiivin 2010/24/EU mukaisesti, sovelletaan seuraavia sääntöjä, jotka perustuvat puitepäätöksessä 2006/783/YOS vahvistettuun jäsenvaltioiden kesken noudatettavaa kohtuullisuutta koskevaan sääntöön: Jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatu määrä on alle 10 000 euroa, se kuuluu täytäntöönpanovaltiolle. Tätä suuremmista määristä siirretään 50 prosenttia päätöksen antavalle valtiolle käteisenä, tai koko omaisuus, jos se on siirretty luontoissuorituksena täytäntöönpanovaltion suostumuksella. Jos näitä sääntöjä ei voida soveltaa, omaisuuden suhteen voidaan menetellä jollain muulla tavalla täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti.

32 artikla: Kustannukset

Kustannuksista vastaa täytäntöönpanovaltio, silloin kun niitä aiheutuu sen alueella, ja kaikissa muissa tapauksissa päätöksen antava valtio. Jos täytäntöönpanovaltiolle on aiheutunut suuria

tai poikkeuksellisia kustannuksia, se voi ehdottaa päätöksen antavalle valtiolle, että ne jaetaan.

33 artikla: Oikeussuojakeinot tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan täytäntöönpanovaltiossa

Tässä artiklassa säädetään täytäntöönpanovaltiossa sovellettavista oikeussuojakeinoista jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan. Kaikki asianosaiset osapuolet, myös vilpittömässä mielessä toimivat kolmannet osapuolet, voivat nostaa täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa kanteen oikeuksiensa puolustamiseksi tuon valtion lainsäädännön mukaisesti. Kanteella voi olla lykkäävä vaikutus täytäntöönpanovaltion lainsäädännön nojalla. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tekemisen aineellisia perusteita ei kuitenkaan voida riittauttaa täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa.

34 artikla: Korvaukset

Päätöksen antavan valtion on korvattava täytäntöönpanovaltiolle mille tahansa osapuolelle maksetut vahingonkorvaukset, jotka johtuvat jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta, paitsi jos korvausvastuu johtuu yksinomaan täytäntöönpanovaltion menettelystä.

35 artikla: Tilastointi

Tämä artikla koskee jäsenvaltioiden velvollisuutta kerätä säännöllisesti asianomaisilta viranomaisilta jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevat kattavat tilastotiedot ja pitää niitä yllä. Kerätyt tilastotiedot toimitetaan komissiolle vuosittain. Koska tällä hetkellä ei ole käytettävissä kattavia tietoja jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta, tämä velvollisuus on tarpeen, jotta tässä asetuksessa säädetyn järjestelyn toimintaa voidaan arvioida perusteellisesti.

V luku – Loppusäännökset

36 artikla: Todistuksen ja lomakkeen muuttaminen

Tämän ehdotuksen liitteissä I ja II olevien vakiomuotoisen todistuksen ja lomakkeen pitäisi olla hyödyllisiä välineitä, jotka yksinkertaistavat ja nopeuttavat jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista ja täytäntöönpanoa mahdollisimman paljon. Tämän vuoksi todistuksen ja lomakkeen sisällössä havaittuihin ongelmiin on voitava puuttua jatkossa mahdollisimman nopeasti. Kahden liitteen muuttaminen monimutkaisen ja täysimittaisen säädösmenettelyn puitteissa ei vastaa tätä vaatimusta. Sen vuoksi 37 artiklassa säädetään muutosten tekemisestä nopeammin ja joustavammin delegoiduilla säädöksillä.

37 artikla: Siirretyn säädösvallan käyttäminen

Artiklassa vahvistetaan edellytykset, joiden täytyessä komissiolla on toimivalta antaa delegoituja säädöksiä tarvittavien muutosten tekemiseksi ehdotuksen liitteenä oleviin todistukseen ja lomakkeeseen. Artiklassa vahvistetaan vakiomenettely tällaisten delegoitujen säädösten hyväksymistä varten.

38 artikla: Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ehdotetun asetuksen soveltamisesta viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

39 artikla: Korvaaminen

Tällä asetuksella korvataan puitepäätökset 2003/577/YOS ja 2006/783/YOS niiden jäsenvaltioiden osalta, joita ne sitovat. Puitepäätöksiä 2003/577/YOS ja 2006/783/YOS sovelletaan edelleen niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä asetus ei sido.

40 artikla: Voimaantulo ja soveltaminen

Ehdotettu asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Asetusta aletaan soveltaa kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta, lukuun ottamatta 27 artiklaa, jota sovelletaan asetuksen voimaantulopäivästä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 82 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta.
- (2) Oikeudellinen yhteistyö unionissa rikosoikeuden alalla perustuu tuomioistuinten tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen, jota on Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen yleisesti pidetty rikosoikeudellisen yhteistyön kulmakivenä unionissa.
- (3) Rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen ovat tehokkaimpia keinoja torjua rikollisuutta. Euroopan unioni on sitoutunut tehostamaan rikollisten varojen tunnistamista, menetetyksi tuomitsemista ja uudelleenkäyttöä.²⁴
- (4) Koska rikollisuus on usein rajat ylittävää, tehokas rajat ylittävä yhteistyö on olennaisen tärkeää, jotta rikoshyöty ja rikoksentekovälineet voidaan takavarikoida ja tuomita menetetyiksi.
- (5) Jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevan unionin nykyisen oikeuskehyksen muodostavat omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa 22 päivänä heinäkuuta 2003 tehty neuvoston puitepäättös 2003/577/YOS²⁵ ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin 6 päivänä lokakuuta 2006 tehty neuvoston puitepäättös 2006/783/YOS²⁶.

²⁴ Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten (EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1).

²⁵ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45.

²⁶ EUVL L 328, 21.11.2006, s. 59.

- (6) Komission kertomukset puitepäättösten 2003/577/YOS ja 2006/783/YOS täytäntöönpanosta osoittavat, että jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskeva nykyinen järjestelmä ei ole täysin tehokas. Nykyisten välineiden täytäntöönpano ja soveltaminen jäsenvaltioissa ei ole yhdenmukaista, minkä vuoksi vastavuoroinen tunnustaminen on riittämätöntä.
- (7) Jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskeva unionin oikeuskehys ei ole pysynyt unionin ja kansallisten lainsäädäntöjen viimeaikaisen kehityksen tasalla. Erityisesti direktiivissä 2014/42/EU²⁷ vahvistetaan omaisuuden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat yhteiset vähimmäissäännöt. Nämä yhteiset vähimmäissäännöt koskevat rikoshyödyn ja rikosentekovälineiden menetetyksi tuomitsemista, myös siinä tapauksessa, että epäilty tai syytetty on sairas tai paennut, kun rikoksen vuoksi on aloitettu rikosoikeudellinen menettely, sekä laajennettua menetetyksi tuomitsemista ja kolmansille osapuolille siirrettyjen varojen menetetyksi tuomitsemista. Yhteiset vähimmäissäännöt koskevat myös omaisuuden jäädyttämistä sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten. Direktiivissä 2014/42/EU säädettyjen menetetyksi tuomitsemista ja jäädyttämistä koskevien toimenpiteiden pitäisi kuulua myös vastavuoroista tunnustamista koskevan oikeuskehysten piiriin.
- (8) Euroopan parlamentti ja neuvosto totesivat direktiivin 2014/42/EU hyväksymisen yhteydessä, että toimiva jäädyttämisen ja menetetyksi tuomitsemisen järjestelmä EU:ssa liittyy erottamattomasti hyvin toimivaan jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen. Ottaen huomioon tarpeen luoda EU:hun rikoshyödyn ja rikosentekovälineiden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeva kattava järjestelmä Euroopan parlamentti ja neuvosto kehottivat komissiota esittämään jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevan säädösehdotuksen.
- (9) Komissio katsoi Euroopan turvallisuusagendassa²⁸, että rikosasioissa tehtävä oikeudellinen yhteistyö perustuu tehokkaisiin rajat ylittäviin välineisiin ja että tuomioiden ja oikeudellisten päätösten vastavuoroinen tunnustaminen on turvallisuuskehysten keskeinen osatekijä. Komissio myös muistutti, että jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista olisi parannettava.
- (10) Komissio korosti Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan tiedonannossa *Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi*²⁹ tarvetta varmistaa, että terrorismia rahoittavat rikolliset menettävät varansa. Terrorismia rahoittavan järjestäytyneen rikollistoiminnan kitkemiseksi on tärkeää, että rikolliset menettävät rikoksen tuottaman hyödyn. Tätä varten on tarpeen varmistaa, että kaikentyyppiset päätökset, joilla varoja jäädytetään ja tuomitaan menetetyiksi, pannaan täytäntöön mahdollisimman laajasti koko unionin alueella soveltamalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

²⁸ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Euroopan turvallisuusagenda*, COM(2015) 185 final.

²⁹ COM(2016) 50 final.

- (11) Jotta voitaisiin varmistaa jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tehokas vastavuoroinen tunnustaminen, tällaisten päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt olisi vahvistettava oikeudellisesti sitovalla ja sellaisenaan sovellettavalla unionin säädöksellä.
- (12) On tärkeää helpottaa omaisuuden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten keskinäistä tunnustamista ja täytäntöönpanoa vahvistamalla säännöt, joilla jäsenvaltiot velvoitetaan tunnustamaan ja panemaan täytäntöön omalla alueellaan toisen jäsenvaltion rikosasioissa antamat jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset.
- (13) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin, jotka tuomioistuin on antanut rikokseen liittyvien menettelyjen seurauksena, ja kaikkiin jäädyttämispäätöksiin, jotka on annettu mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten. Tämän vuoksi asetuksen olisi katettava kaikenlaiset direktiivin 2014/42/EU soveltamisalaan kuuluvat päätökset sekä muuntyyppiset päätökset, jotka on annettu ilman rikosoikeudellisissa menettelyissä annettua lopullista tuomiota. Asetusta ei pitäisi soveltaa yksityisoikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä annettuihin jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin.
- (14) Tämän asetuksen olisi katettava sekä sellaiset jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset, jotka liittyvät direktiivin 2014/42/EU soveltamisalaan kuuluviin rikoksiin, että muihin rikoksiin liittyvät päätökset. Kyseisiä rikoksia ei sen vuoksi pitäisi rajoittaa ainoastaan erityisen vakavaan rikollisuuteen, jolla on rajat ylittävä vaikutuksia, koska SEUT-sopimuksen 82 artiklassa ei edellytetä, että rikosasioissa annettujen tuomioiden vastavuoroista tunnustamista koskevien sääntöjen ja menettelyjen vahvistamista koskevissa toimenpiteissä sovellettaisiin tällaista rajoitusta.
- (15) Oikeuden päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen ja välittömään täytäntöönpanoon perustuva jäsenvaltioiden välinen yhteistyö edellyttää luottamusta siihen, että tunnustettavat ja täytäntöönpantavat päätökset tehdään aina laillisuus-, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen. Samoin edellytetään, että asianosaisten tai vilpittömässä mielessä toimivien kolmansien osapuolten oikeudet turvataan.
- (16) Tämä asetus ei vaikuta velvoitteeseen kunnioittaa SEU-sopimuksen 6 artiklassa vahvistettuja perusoikeuksia ja oikeudellisia perusperiaatteita.
- (17) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa tunnustetut periaatteet. Tätä asetusta olisi sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (18) Tämän asetuksen soveltamisessa olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit 2010/64/EU³⁰, 2012/13/EU³¹, 2013/48/EU³², (EU) 2016/343³³,

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/64/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 142, 1.6.2012, s. 1).

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle

(EU) 2016/800³⁴ ja (EU) 2016/1919³⁵, jotka koskevat menettelyä koskevia oikeuksia rikosoikeudellisissa menettelyissä.

- (19) Samalla kun varmistetaan perusoikeuksien kunnioittaminen, jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettämistä, tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen avulla olisi varmistettava rikollisten varojen takaisinperintään liittyvien menettelyjen tehokkuus.
- (20) Tätä varten päätöksen antavan viranomaisen olisi lähetettävä jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset suoraan täytäntöönpanoviranomaiselle tai tarvittaessa keskusviranomaiselle.
- (21) Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös olisi lähetettävä yhdessä vakimuotoisen todistuksen kanssa.
- (22) Täytäntöönpanoviranomaisen olisi tunnustettava menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteutettava tarvittavat toimet sen panemiseksi täytäntöön. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva päätös olisi annettava ja menetetyksi tuomitsemista koskeva toimenpide olisi toteutettava yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin vastaavassa kansallisessa tapauksessa. Olisi asetettava määräajat sen varmistamiseksi, että menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annetaan ja pannaan täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti.
- (23) Koska jäädyttämispäätös on luonteeltaan kiireellinen ja väliaikainen, se olisi annettava vakiolomakkeella. Päätöksen antavan viranomaisen olisi tarkistettava, onko jäädyttämispäätöksen antaminen tarpeen ja oikeasuhteista, jotta voidaan väliaikaisesti estää omaisuuden tuhoaminen, muuntaminen, liikuttaminen, siirtäminen tai luovuttaminen. Jotta voitaisiin yhdenmukaistaa jäädyttämispäätösten antamisen edellytykset kansallisissa ja rajat ylittävissä tilanteissa, tämän asetuksen nojalla olisi annettava jäädyttämispäätös vain jos sellainen olisi annettu myös vastaavassa kansallisessa tilanteessa.
- (24) Täytäntöönpanoviranomaisen olisi tunnustettava jäädyttämispäätös vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteutettava viipymättä tarvittavat toimet sen panemiseksi täytäntöön. Jäädyttämispäätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva päätös olisi annettava ja jäädyttäminen olisi toteutettava yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin vastaavassa kansallisessa tapauksessa. Olisi asetettava määräajat sen varmistamiseksi, että jäädyttämispäätös annetaan ja pannaan täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti.
- (25) Päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen olisi otettava jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon yhteydessä asianmukaisella tavalla huomioon

osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin (EUVL L 294, 6.11.2013, s. 1).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/343, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 65, 11.3.2016, s. 1).

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/800, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, rikoksesta epäiltyjä tai syytettyjä lapsia koskevista menettelytakeista rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 1).

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1919, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, oikeusavusta rikosoikeudellisissa menettelyissä epäillyille ja syytetyille henkilöille ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä etsityille henkilöille (EUVL L 297, 4.11.2016, s. 1).

tutkinnan edellyttämä luottamuksellisuus. Erityisesti täytäntöönpanoviranomaisen olisi taattava tosiseikkojen ja jäädyttämispäätöksen sisällön luottamuksellisuus.

- (26) Jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ei saisi kieltäytyä muilla kuin tässä asetuksessa esitetyillä perusteilla. Täytäntöönpanoviranomaisen olisi erityisesti voitava kieltäytyä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta *ne bis in idem* -periaatteen, asianosaisten osapuolten oikeuksien tai läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden perusteella.
- (27) Ennen kuin täytäntöönpanoviranomainen päättää soveltaa tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevaa perustetta, sen olisi kuultava päätöksen antavaa viranomaista tarvittavien lisätietojen saamiseksi.
- (28) Täytäntöönpanoviranomaisen olisi voitava lykätä menetetyksi tuomitsemista tai jäädyttämistä koskevan päätöksen täytäntöönpanoa etenkin silloin kun täytäntöönpano voisi haitata parhaillaan suoritettavaa rikostutkintaa. Täytäntöönpanoviranomaisen olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet päätöksen täytäntöön panemiseksi heti kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole.
- (29) Päätöksen antavalle viranomaiselle olisi viipymättä ilmoitettava siitä, että päätöstä ei ole mahdollista panna täytäntöön. Tällainen mahdottomuus voi johtua siitä, että omaisuus on jo tuomittu menetetyksi tai kadonnut tai että sitä ei löydy päätöksen antavan viranomaisen ilmoittamasta paikasta tai että omaisuuden sijaintipaikkaa ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti.
- (30) Menetetyksi tuomitsemista tai jäädyttämistä koskevan päätöksen täytäntöönpanoon olisi sovellettava täytäntöönpanovaltion lakia, ja vain sen viranomaisilla olisi oltava toimivalta päättää täytäntöönpanossa sovellettavista menettelyistä.
- (31) Tämän asetuksen asianmukainen käytännön soveltaminen edellyttää toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tiivistä yhteistyötä erityisesti niissä tapauksissa, jotka koskevat menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen samanaikaista täytäntöönpanoa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi sen vuoksi kuultava toisiaan tarpeen mukaan.
- (32) Rajat ylittävissä tapauksissa ei pitäisi rajoittaa uhrien oikeuksia korvaukseen ja omaisuuden palauttamiseen. Menetetyksi tuomitun omaisuuden luovuttamista koskevissa säännöissä olisi asetettava etusijalle uhreille suoritettavat korvaukset ja omaisuuden palauttaminen. Jäsenvaltioiden olisi myös otettava huomioon velvollisuutensa antaa apua verosaatavien perinnässä muista jäsenvaltioista direktiivin 2010/24/EU³⁶ mukaisesti.
- (33) Jäsenvaltioiden ei pitäisi voida vaatia toisiltaan korvausta tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvista kustannuksista. Jos täytäntöönpanovaltiolle on aiheutunut suuria tai poikkeuksellisia kustannuksia, päätöksen antavan viranomaisen olisi kuitenkin otettava huomioon täytäntöönpanoviranomaisen ehdotus kustannusten jakamisesta.
- (34) Kaikilla asianosaisilla, myös vilpittömässä mielessä toimivilla kolmansilla osapuolilla, olisi oltava oikeuksiensa suojelemiseksi käytettävissään oikeussuojakeinot

³⁶ Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

jäädyyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan, mukaan lukien tehokas mahdollisuus riitauttaa päätös tuomioistuimessa tai vaatia omistusoikeutta tai muita omaisuuteen liittyviä oikeuksia direktiivin 2014/42/EU mukaisesti. Kanne olisi nostettava täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa.

- (35) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteissä I ja II esitetyn todistuksen ja lomakkeen muuttamista varten. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa delegoituja säädöksiä valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on jäädyyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroinen tunnustaminen ja täytäntöönpano, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (37) Tietyt puitepäättöksen 2003/577/YOS säännökset on jo korvattu direktiivillä 2014/41/EU³⁷ todistusaineiston turvaamisen osalta. Tietyt puitepäättöksen 2003/577/YOS säännökset olisi korvattava tällä asetuksella niiden jäsenvaltioiden kesken, joita se sitoo, siltä osin kuin on kyse omaisuuden jäädyyttämisestä sen myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten. Todistusaineiston turvaamista ja myöhempää menetetyksi tuomitsemista koskevat säännökset olisi yhdenmukaistettava. Tällä asetuksella olisi korvattava myös puitepäättös 2006/783/YOS niiden jäsenvaltioiden osalta, joita se sitoo.
- (38) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa olevan 3 artiklan mukaisesti *[Yhdistynyt kuningaskunta / Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen] tai [Yhdistynyt kuningaskunta / Irlanti ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa / Irlantia eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan / Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.]*
- (39) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/41/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä (EUVL L 130, 1.5.2014, s. 1).

I LUKU

KOHDE, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltion on tunnustettava ja pantava alueellaan täytäntöön toisen jäsenvaltion rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä antama jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös.
2. Tämä asetus ei muuta velvoitetta noudattaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa taattuja perusoikeuksia ja oikeudellisia peruseriaatteita.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'menetetyksi tuomitsemista koskevalla päätöksellä' tai 'päätöksellä menetetyksi tuomitsemisesta' tuomioistuimen oikeudenkäynnissä rikoksen perusteella määräämää lopullista seuraamusta tai toimenpidettä, jonka tuloksena omaisuus otetaan lopullisesti pois luonnolliselta tai oikeushenkilöltä;
- 2) 'jäädyttämispäätöksellä' 8 kohdassa tarkoitetun viranomaisen antamaa tai vahvistamaa oikeudellista päätöstä päätöksen antavassa jäsenvaltiossa toteutettavasta jäädyttämisestä, jonka tarkoituksena on väliaikaisesti estää omaisuuden tuhoaminen, muuntaminen, liikuttaminen, siirtäminen tai luovuttaminen sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten;
- 3) 'omaisuudella' kaikkea aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä oikeudellisia asiakirjoja ja välineitä, joilla todistetaan omistusoikeus tai muu oikeus tällaiseen omaisuuteen, joka päätöksen antavan viranomaisen mukaan
 - a) on rikoksen tuottamaa hyötyä tai tällaisen hyödyn arvoa kokonaan tai osittain vastaavaa omaisuutta,
 - b) muodostaa tällaisen rikoksen tekovälineen tai vastaa tällaisen tekovälineen arvoa,
 - c) on tuomittava menetetyksi, koska päätöksen antavassa jäsenvaltiossa sovelletaan direktiivissä 2014/42/EU tarkoitettuja menetetyksi tuomitsemista koskevia valtuuksia, tai
 - d) on tuomittava menetetyksi päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaisten, valtuuksia menetetyksi tuomitsemiseen koskevien muiden säännösten nojalla;
- 4) 'rikoshyödyllä' rikoksen välittömästi tai välillisesti tuottamaa taloudellista etua; se voi muodostua mistä tahansa omaisuudesta, ja siihen kuuluvat minkä tahansa rikoksen välittömästi tuottaman hyödyn myöhempi

uudelleensijoittaminen tai muuntaminen ja mitkä tahansa taloudellista arvoa omaavat edut;

- 5) 'rikoksentekovälineillä' omaisuutta, jota on osaksi tai kokonaan käytetty tai aiotaan käyttää rikoksen tai rikosten tekemiseen millä tavalla tahansa;
- 6) 'päätöksen antavalla valtiolla' jäsenvaltiota, jossa jäädymispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu rikosoikeudellisessa menettelyssä;
- 7) 'täytäntöönpanovaltiolla' jäsenvaltiota, jolle jäädymispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös lähetetään tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten;
- 8) 'päätöksen antavalla viranomaisella'
 - a) jäädymispäätöksen osalta
 - 1) kyseessä olevassa asiassa toimivaltaista tuomaria, tuomioistuinta, tutkintatuomaria tai yleistä syyttäjää; tai
 - 2) mitä tahansa muuta päätöksen antavan valtion määrittelemää toimivaltaista viranomaista, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikosoikeudellisessa menettelyssä toimivalta antaa päätös omaisuuden jäädymisestä tai panna jäädymispäätös täytäntöön. Päätöksen antavan valtion tuomarin, tuomioistuimen, tutkintatuomarin tai yleisen syyttäjän on lisäksi vahvistettava jäädymispäätös ennen kuin se toimitetaan täytäntöönpanoviranomaiselle, sen jälkeen kun on ensin tutkittu sen vastaavan tämän asetuksen mukaisia jäädymispäätöksen antamista koskevia, erityisesti 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä. Jos tällainen viranomainen on vahvistanut päätöksen, tuota viranomaista voidaan pitää päätöksen lähettämistä varten myös päätöksen antavana viranomaisena;
 - b) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta päätöksen antavan valtion määrittämää toimivaltaista viranomaista, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikosoikeudellisessa menettelyssä toimivalta panna täytäntöön tuomioistuimen antama menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös;
- 9) 'täytäntöönpanoviranomaisella' viranomaista, jolla on toimivalta tunnustaa jäädymistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ja varmistaa sen täytäntöönpano tämän asetuksen ja vastaavassa kansallisessa tapauksessa sovellettavien menettelyjen mukaisesti.

3 artikla

Rikokset

1. Jäädymistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantava täytäntöön ilman teon kaksoisrangaistavuuden tutkimista, jos teko, joka johti jäädymistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen, muodostaa jonkin tai joitakin seuraavista rikoksista päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaan määriteltynä ja jos siitä voidaan päätöksen antavassa valtiossa määrätä vapausrangaistus, joka on enimmillään vähintään kolme vuotta:

- rikollisjärjestöön osallistuminen,
- terrorismi,
- ihmiskauppa,
- lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia,
- huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa,
- aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa,
- lahjonta,
- petokset ja petoksiin liittyvät rikokset, sellaisina kuin ne määritellään unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin annetussa direktiivissä 2017/xxx/EU,
- petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyssä yleissopimuksessa tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos,
- rikoksen tuottaman hyödyn pesu,
- rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen,
- tietoverkkorikollisuus,
- ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa,
- laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen,
- murha, vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen
- ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa,
- ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangin ottaminen,
- rasismi ja muukalaisviha,
- järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö,
- kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa,
- petollinen menettely,
- ryöstön tapainen kiristys sekä kiristys,
- tuotteiden laiton väärentäminen ja jäljentäminen,
- hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä,
- muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvät petokset ja väärennökset,
- hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa,
- ydin- ja radioaktiivisten aineiden laiton kauppa,
- varastettujen ajoneuvojen laiton kauppa,
- raiskaus,
- murhapoltto,
- kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset,
- ilma-aluksen tai aluksen kaappaus,
- sabotaasi.

2. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen rikosten osalta täytäntöönpanovaltio voi asettaa jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisen ja täytäntöönpanon edellytykseksi, että teko, joka johti jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen, on määritelty rikokseksi täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä, riippumatta rikoksen tunnusmerkistöstä tai luokittelusta päätöksen antavan valtion lainsäädännössä.

II LUKU

MENETETYKSI TUOMITSEMISTA KOSKEVIEN PÄÄTÖSTEN LÄHETTÄMINEN, TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

4 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettäminen

1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen antava viranomainen lähettää päätöksen tai sen oikeaksi todistetun jäljennöksen sekä 7 artiklassa tarkoitetun todistuksen suoraan täytäntöönpanoviranomaiselle tai tarvittaessa 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle keskusviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste niin, että täytäntöönpanoviranomainen voi todeta päätöksen aitouden.
2. Jos kyseessä on rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, päätös lähetetään siihen jäsenvaltioon, jossa sillä luonnollisella tai oikeushenkilöllä, jota vastaan päätös on tehty, voidaan päätöksen antavan viranomaisen mukaan perustellusti uskoa olevan omaisuutta tai tuloja.
3. Jos kyseessä on tietyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, päätös lähetetään siihen jäsenvaltioon, jossa päätöksen antavan viranomaisen mukaan on perustellut syyt uskoa olevan omaisuutta, joka on menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena.
4. Jos ei ole olemassa perusteltuja syitä, joiden nojalla päätöksen antava viranomainen voisi määrittää, mihin jäsenvaltioon päätös menetetyksi tuomitsemisesta on lähetettävä, päätös lähetetään siihen jäsenvaltioon, jossa on sen luonnollisen henkilön asuinpaikka tai sen oikeushenkilön rekisteröity kotipaikka, jota vastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu.
5. Jos toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen ei ole tiedossa, päätöksen antava viranomainen toteuttaa kaikki tarvittavat tiedustelut, myös Euroopan oikeudellisen verkoston³⁸ yhteyspisteiden kautta, saadakseen tätä koskevat tiedot täytäntöönpanovaltiolta.
6. Jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen vastaanottavalla täytäntöönpanovaltion viranomaisella ei ole toimivaltaa tunnustaa päätöstä ja toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, sen on välittömästi lähetettävä päätös jäsenvaltionsa viranomaiselle, joka on toimivaltainen panemaan sen täytäntöön, ja ilmoitettava siitä päätöksen antavalle viranomaiselle.

5 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettäminen yhteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon

³⁸ Neuvoston päätös 2008/976/YOS, tehty 16 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan oikeudellisesta verkostosta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 130).

1. Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää 4 artiklan nojalla vain yhteen täytäntöönpanovaltioon kerrallaan.
2. Tietyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää useampaan täytäntöönpanovaltioon samanaikaisesti, jos
 - a) päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt uskoa, että menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevaa omaisuutta on eri täytäntöönpanovaltioissa,
 - b) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevan tietyn omaisuuden tuomitseminen menetetyksi edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa, tai
 - c) päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt uskoa, että tietty menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena oleva omaisuus on jossakin kahdesta tai useammasta nimetystä täytäntöönpanovaltiosta.
3. Rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää samanaikaisesti useampaan täytäntöönpanovaltioon, jos päätöksen antava viranomainen katsoo, että siihen on erityinen tarve, esimerkiksi, jos
 - a) asianomaista omaisuutta ei ole jäädytetty tämän asetuksen mukaisesti, tai
 - b) sen omaisuuden arvo, joka voidaan saada menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon perusteella päätöksen antavassa valtiossa ja jossakin täytäntöönpanovaltiossa, ei todennäköisesti riitä päätöksen panemiseksi täytäntöön sen koko määrän osalta.

6 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettämisen seuraukset

1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettäminen yhteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon 4 ja 5 artiklan mukaisesti ei rajoita päätöksen antavan valtion oikeutta panna itse täytäntöön päätös menetetyksi tuomitsemisesta.
2. Jos päätös rahamäärän menetetyksi tuomitsemisesta on lähetetty yhteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon, päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatavan omaisuuden kokonaisarvo ei saa ylittää menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä määrättyä enimmäismäärää.
3. Päätöksen antavan viranomaisen on viipymättä ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste,
 - a) jos se katsoo erityisesti täytäntöönpanovaltion sille 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimittaman tiedon perusteella, että täytäntöönpano on vaarassa ylittää enimmäismäärän;
 - b) jos jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantu kokonaan tai osittain täytäntöön päätöksen antavassa valtiossa tai muussa täytäntöönpanovaltiossa, ja täsmennettävä määrä, jonka osalta jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä ei ole vielä pantu täytäntöön;
 - c) jos päätöksen antavan valtion viranomainen ottaa vastaan, sen jälkeen kun päätös menetetyksi tuomitsemisesta on lähetetty 4 artiklan mukaisesti,

rahasumman, jonka asianomainen henkilö on päätöksen johdosta vapaaehtoisesti maksanut.

Kun sovelletaan b alakohtaa, päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle mahdollisimman nopeasti, jos siinä tarkoitettua riskiä ei enää ole.

4. Jos päätöksen antava valtio on ilmoittanut haluavansa vetää päätöksen takaisin täytäntöönpanovaltiosta mistä tahansa syystä, täytäntöönpanovaltion on välittömästi lopetettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano.

7 artikla

Vakiomuotoinen todistus

1. Päätöksen antavan viranomaisen on täytettävä liitteessä I esitetty todistus, allekirjoitettava se ja todistettava sen sisältö oikeaksi ja asianmukaiseksi.
2. Päätöksen antavan viranomaisen on käännettävä todistus jollekin täytäntöönpanovaltion viralliselle kielelle tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpanovaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä 3 kohdan mukaisesti.
3. Mikä tahansa jäsenvaltio voi milloin tahansa ilmoittaa komissiolle toimitettavalla ilmoituksella, että se hyväksyy käännöksen yhdellä tai usealla muulla unionin virallisella kielellä.

8 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on tunnustettava 4 artiklan mukaisesti lähetetty menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteutettava tarvittavat toimet sen panemiseksi täytäntöön samalla tavoin kuin täytäntöönpanovaltion viranomaisen tekemän menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta, paitsi jos kyseinen viranomainen päättää vedota johonkin 9 artiklassa säädettyyn perusteeseen olla tunnustamatta päätöstä tai olla panematta sitä täytäntöön tai johonkin 11 artiklassa säädettyyn perusteeseen lykätä sen täytäntöönpanoa.
2. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee tiettyä omaisuutta, päätöksen antava viranomainen ja täytäntöönpanoviranomainen voivat, jos se on päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaista, sopia, että menetetyksi tuomitseminen voidaan täytäntöönpanovaltiossa panna täytäntöön määräämällä maksettavaksi omaisuuden arvoa vastaava rahamäärä.
3. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää ja jos maksua ei saada, täytäntöönpanoviranomaisen on pantava menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös täytäntöön 1 kohdan mukaisesti kohdistamalla täytäntöönpano mihin tahansa omaisuuteen, joka on saatavilla kyseistä tarkoitusta varten. Tarvittaessa täytäntöönpanoviranomainen muuntaa menetetyksi tuomitettavan määrän täytäntöönpanovaltion valuutaksi käyttäen menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen antamisajankohdan valuuttakurssia.

4. Kun päätöksen täytäntöönpano on saatu päätökseen, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä päätöksen antavalle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

9 artikla

Perusteet olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi päättää olla tunnustamatta ja panematta menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä täytäntöön vain, jos
 - a) 7 artiklassa tarkoitettu todistus on epätäydellinen tai ilmeisen virheellinen tai jos se ei selvästi vastaa menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä ja jos sitä ei ole täydennetty 2 kohdassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen;
 - b) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano olisi vastoin *ne bis in idem* -periaatetta;
 - c) on olemassa täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen koskemattomuus tai erioikeus, joka estäisi asianomaisen omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevan kansallisen päätöksen täytäntöönpanon;
 - d) menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös liittyy rikokseen, joka on tehty päätöksen antavan valtion alueen ulkopuolella ja kokonaan tai osittain täytäntöönpanovaltion alueella, ja teko, johon liittyy menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu, ei ole täytäntöönpanovaltiossa rikos;
 - e) täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaiset vilpittömässä mielessä toimivien kolmansien osapuolten oikeudet tekevät menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön panemisen mahdottomaksi, mukaan lukien tilanteet, joissa tämä johtuu 31 artiklan mukaisten oikeussuojakeinojen käyttämisestä;
 - f) jossakin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen perusteena oleva teko ei ole rikos täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan; menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta ei kuitenkaan voida kieltäytyä vero-, tulli- ja valuutta-asioiden osalta sillä perusteella, että täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä ei määrätä samantyyppisiä veroja tai että se ei sisällä veroja, tulleja tai valuuttatoimia koskevia samantyyppisiä säännöksiä kuin päätöksen antavan valtion lainsäädäntö;
 - g) 7 artiklassa tarkoitetun todistuksen mukaan asianomainen henkilö ei ollut henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä, jonka seurauksena lopulliseen tuomioon liittyvä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annettiin.

Kyseistä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevaa perustetta ei sovelleta silloin kun todistuksessa todetaan, että asianomainen henkilö oli päätöksen antavan valtion kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen täydentävien menettelyvaatimusten mukaisesti

- 1) saanut haasteen hyvissä ajoin henkilökohtaisesti tiedoksi ja siten saanut tiedon menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtaneen oikeudenkäynnin ajankohdasta ja paikasta tai oli muilla keinoin tosiasiallisesti saanut virallisen tiedon kyseisen oikeudenkäynnin ajankohdasta ja paikasta siten, että voidaan kiistattomasti todeta, että hän oli tietoinen oikeudenkäynnistä, ja hänelle oli ajoissa ilmoitettu, että

tällainen menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan tehdä, vaikka hän jää pois oikeudenkäynnistä;

- 2) oikeudenkäynnistä tietoisena valtuuttanut oikeudenkäyntiavustajan, jonka joko asianomainen henkilö itse tai valtio oli nimennyt puolustamaan häntä oikeudenkäynnissä, ja tämä avustaja oli tosiasiallisesti puolustanut häntä oikeudenkäynnissä; tai
- 3) sen jälkeen, kun menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös oli annettu asianomaiselle henkilölle tiedoksi ja hänelle oli nimenomaisesti ilmoitettu hänen oikeudestaan uudelleenkäsittelyyn tai muutoksenhakuun, johon henkilöllä on oikeus osallistua ja joka antaa mahdollisuuden asian ratkaisuperusteiden uudelleentutkimiseen, mukaan lukien uudet todisteet, ja joka voi johtaa alkuperäisen päätöksen kumoamiseen,
 - nimenomaisesti ilmoittanut, ettei hän riitautu menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, tai
 - jättänyt pyytämättä uudelleenkäsittelyä tai hakematta muutosta määrääjassa.

2. Täytäntöönpanoviranomaisen on 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ennen kuin se päättää olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä joko kokonaisuudessaan tai osittain, kuultava päätöksen antavaa viranomaista jollakin tarkoitukseen soveltuvalla tavalla ja tarvittaessa pyydettyä päätöksen antavaa viranomaista toimittamaan tarvittavat tiedot viipymättä.
3. Päätös kieltäytyä tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta on tehtävä viipymättä, ja siitä on ilmoitettava välittömästi päätöksen antavalle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

10 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon määräajat

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on annettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskeva päätös ja toteutettava menetetyksi tuomitseminen yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin vastaavassa kansallisessa tapauksessa ja joka tapauksessa tässä artiklassa säädettyissä määräaajoissa.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on annettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskeva päätös viipymättä ja, jollei 5 kohdasta muuta johdu, viimeistään 30 päivän kuluessa siitä, kun täytäntöönpanoviranomainen on vastaanottanut menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen.
3. Täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevasta päätöksestään menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen antavalle viranomaiselle viipymättä käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

4. Jollei 11 artiklan mukaisia lykkäämisperusteita ole, täytäntöönpanoviranomaisen on toteutettava menetetyksi tuomitseminen viipymättä ja, jollei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu, viimeistään 30 päivän kuluessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen antamisesta.
5. Jos tietyssä tapauksessa on mahdotonta noudattaa 2 tai 4 kohdassa säädettyjä määräaikoja, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa ja esitettävä viivästyksen syyt sekä kuultava päätöksen antavaa viranomaista menetetyksi tuomitsemisen toteuttamisen asianmukaisesta ajankohdasta. Tällöin 2 tai 4 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan pidentää enintään 30 päivällä.

11 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten täytäntöönpanon lykkääminen

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi lykätä 4 artiklan mukaisesti lähetetyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa, jos
 - a) sen täytäntöönpano saattaisi haitata parhaillaan toimitettavaa rikostutkintaa, siihen saakka kun se katsoo tämän olevan asianmukaista;
 - b) se katsoo rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta, että päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatavan omaisuuden kokonaisarvo on vaarassa merkittävästi ylittää menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä määrätyn määrän sen vuoksi, että päätös menetetyksi tuomitsemisesta pannaan samanaikaisesti täytäntöön useammassa jäsenvaltiossa;
 - c) kyseinen omaisuus on jo menetetyksi tuomitsemista koskevan menettelyn kohteena täytäntöönpanovaltiossa;
 - d) sovelletaan 33 artiklassa tarkoitettuja oikeussuojakeinoja.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on viipymättä ilmoitettava päätöksen antavalle viranomaiselle menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä ja lykkäämisen perusteista ja mahdollisuuksien mukaan lykkäämisen arvioidusta kestosta käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.
3. Kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole, täytäntöönpanoviranomaisen on toteutettava viipymättä tarvittavat toimenpiteet päätöksen täytäntöönpanemiseksi ja ilmoitettava siitä päätöksen antavalle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

12 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon mahdottomuus

Jos päätöstä menetetyksi tuomitsemisesta on mahdotonta panna täytäntöön siitä syystä, että menetetyksi tuomittava omaisuus on jo tuomittu menetetyksi, kadonnut tai tuhoutunut tai että sitä ei löydy todistuksessa ilmoitetusta paikasta tai että omaisuuden sijaintipaikkaa ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti edes päätöksen antavan viranomaisen kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen, siitä on ilmoitettava viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle. Päätös voidaan mahdollisuuksien mukaan panna täytäntöön muun omaisuuden osalta 8 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.

III LUKU

JÄÄDYTTÄMISPÄÄTÖSTEN LÄHETTÄMINEN, TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

13 artikla

Jäädyttämispäätöksen antamisen ja lähettämisen edellytykset

1. Päätöksen antava viranomainen voi antaa jäädyttämispäätöksen vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) päätöksen antaminen on tarpeen ja oikeasuhteista, jotta voidaan väliaikaisesti estää omaisuuden tuhoaminen, muuntaminen, liikuttaminen, siirtäminen tai luovuttaminen sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten, asianomaisen henkilön oikeudet huomioon ottaen;
 - b) päätös olisi voitu antaa samoin edellytyksin vastaavassa kansallisessa tapauksessa; ja
 - c) päätöksen syy tai syyt esitetään asianmukaisella tavalla ainakin lyhyesti.
2. Päätöksen antavan viranomaisen on kussakin tapauksessa arvioitava 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset.
3. Jos täytäntöönpanoviranomaisella on syytä katsoa, että 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, se voi päätöksen täytäntöönpanon jälkeen kuulla päätöksen antavaa viranomaista siitä, miten tärkeää jäädyttämispäätöksen jatkaminen on. Kuuleminen ei saa viivästyttää jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa. Päätöksen antava viranomainen voi tämän kuulemisen jälkeen päättää vetää päätöksen takaisin.

14 artikla

Jäädyttämispäätösten lähettäminen

1. Jäädyttämispäätöksen antava viranomainen lähettää päätöksen 16 artiklassa tarkoitetulla lomakkeella suoraan täytäntöönpanoviranomaiselle tai tarvittaessa 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle keskusviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste niin, että täytäntöönpanoviranomainen voi todeta päätöksen aitouden.
2. Jos kyseessä on rahamäärän jäädyttämistä koskeva päätös, päätös lähetetään siihen jäsenvaltioon, jossa sillä luonnollisella tai oikeushenkilöllä, jota vastaan päätös on tehty, voidaan päätöksen antavan viranomaisen mukaan perustellusti uskoa olevan omaisuutta tai tuloja.
3. Jos kyseessä on tietyn omaisuuden jäädyttämistä koskeva päätös, päätös lähetetään siihen jäsenvaltioon, jossa päätöksen antavan viranomaisen mukaan on perustellut syyt uskoa olevan omaisuutta, joka on jäädyttämispäätöksen kohteena.
4. Jos ei ole olemassa perusteita, joiden nojalla päätöksen antava viranomainen voisi määrittää, mihin jäsenvaltioon jäädyttämispäätös lähetetään, päätös lähetetään siihen jäsenvaltioon, jossa on sen luonnollisen henkilön asuinpaikka tai sen oikeushenkilön rekisteröity kotipaikka, jota vastaan päätös on annettu.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun jäädyttämispäätökseen
 - a) on liitettävä 4 artiklan mukaisesti lähetettävä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, tai
 - b) on sisällytettävä ohjeet siitä, että kyseinen omaisuus jää täytäntöönpanovaltioon, kunnes menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on lähetetty 4 artiklan mukaisesti. Päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava arvio lähettämisen ajankohdasta 16 artiklassa tarkoitetussa lomakkeessa.
6. Päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle kaikista sellaisista tiedoistaan olevista asianosaisista, myös vilpittömässä mielessä toimineista kolmansista osapuolista, joihin jäädyttämispäätös vaikuttaa.
7. Jos toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen ei ole tiedossa, päätöksen antava viranomainen toteuttaa kaikki tarvittavat tiedustelut, myös Euroopan oikeudellisen verkoston³⁹ yhteyspisteiden kautta, saadakseen tätä koskevat tiedot täytäntöönpanovaltiolta.
8. Jos jäädyttämispäätöksen vastaanottavalla täytäntöönpanoviranomaisella ei ole toimivaltaa tunnustaa päätöstä ja toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, sen on välittömästi lähetettävä jäädyttämispäätös viranomaiselle, jolla on toimivalta panna se täytäntöön jäsenvaltiossaan, ja ilmoitettava siitä päätöksen antavalle viranomaiselle.

15 artikla

Jäädyttämispäätöksen lähettäminen yhteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon

1. Jäädyttämispäätös voidaan lähettää 14 artiklan mukaisesti vain yhteen täytäntöönpanovaltioon kerrallaan.
2. Tietyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskeva jäädyttämispäätös voidaan lähettää useampaan täytäntöönpanovaltioon samanaikaisesti, jos
 - a) päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt uskoa, että jäädyttämispäätöksen kohteena olevaa omaisuutta on eri täytäntöönpanovaltioissa;
 - b) jäädyttämispäätöksen kohteena olevan tietyn omaisuuden jäädyttäminen edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa; tai
 - c) päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt uskoa, että tietty menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena oleva omaisuus on jossakin kahdesta tai useammasta nimetystä täytäntöönpanovaltiosta.
3. Rahamäärän jäädyttämistä koskeva päätös voidaan lähettää samanaikaisesti useampaan täytäntöönpanovaltioon, jos päätöksen antava viranomainen katsoo, että siihen on erityinen tarve, esimerkiksi, jos päätöksen antavassa valtiossa ja missä tahansa yhdessä täytäntöönpanovaltiossa jäädytettävän omaisuuden arvo ei todennäköisesti riitä päätöksen panemiseksi täytäntöön koko siinä mainitun rahamäärän osalta.

³⁹ Neuvoston päätös 2008/976/YOS, tehty 16 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan oikeudellisesta verkostosta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 130).

16 artikla

Jäädyttämispäätöstä koskeva lomake

1. Jäädyttämispäätös annetaan liitteessä II esitetyllä lomakkeella.
2. Päätöksen antavan viranomaisen on täytettävä lomake, allekirjoitettava se ja todistettava sen sisältö oikeaksi ja asianmukaiseksi.
3. Päätöksen antavan viranomaisen on käännettävä jäädyttämispäätös jollekin täytäntöönpanovaltion viralliselle kielelle tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpanovaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä 4 kohdan mukaisesti.
4. Mikä tahansa jäsenvaltio voi milloin tahansa ilmoittaa komissiolle toimitettavalla ilmoituksella, että se hyväksyy käännöksen yhdellä tai usealla muulla unionin virallisella kielellä.

17 artikla

Jäädyttämispäätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

Täytäntöönpanoviranomaisen on tunnustettava 14 artiklan mukaisesti lähetetty jäädyttämispäätös vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteutettava tarvittavat toimet sen täytäntöönpanemiseksi, paitsi jos kyseinen viranomainen päättää vedota johonkin 18 artiklan mukaiseen perusteeseen olla tunnustamatta päätöstä ja panematta sitä täytäntöön tai johonkin 20 artiklan mukaiseen perusteeseen lykätä päätöksen täytäntöönpanoa.

18 artikla

Perusteet olla tunnustamatta ja panematta täytäntöön jäädyttämispäätöksiä

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi päättää olla tunnustamatta ja panematta jäädyttämispäätöstä täytäntöön vain, jos
 - a) 16 artiklassa tarkoitettu lomake on epätäydellinen tai ilmeisen virheellinen ja jos sitä ei ole täydennetty 2 kohdassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen;
 - b) päätöksen täytäntöönpano olisi vastoin *ne bis in idem* -periaatetta;
 - c) on olemassa täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen koskemattomuus tai erioikeus, joka estäisi asianomaisen omaisuuden jäädyttämistä koskevan kansallisen päätöksen täytäntöönpanon;
 - d) päätös liittyy rikokseen, joka on tehty päätöksen antavan valtion alueen ulkopuolella ja kokonaan tai osittain täytäntöönpanovaltion alueella, ja teko, johon liittyen jäädyttämispäätös on annettu, ei ole täytäntöönpanovaltiossa rikos;
 - e) osakin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa jäädyttämispäätöksen perusteena oleva teko ei ole rikos täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan; jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanosta ei kuitenkaan voida kieltäytyä vero-, tull- ja valuutta-asoiden osalta sillä perusteella, että täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä ei määrätä samantyyppisiä veroja tai että se ei sisällä veroja, tulleja tai valuuttatoimia koskevia samantyyppisiä säännöksiä kuin päätöksen antavan valtion lainsäädäntö.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ennen kuin se päättää olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön jäädyttämispäätöstä joko kokonaisuudessaan tai osittain, kuultava päätöksen antavaa viranomaista jollakin

tarkoitukseen soveltuvalla tavalla ja tarvittaessa pyydettävä päätöksen antavaa viranomasta toimittamaan tarvittavat tiedot viipymättä.

3. Täytäntöönpanoviranomainen voi päättää purkaa jäädyttämispäätöksen, jos se toteaa täytäntöönpanon yhteydessä, että on sovellettava jotakin perustetta, jonka nojalla tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta on kieltäydyttävä.

19 artikla

Jäädyttämispäätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon määräajat

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on tehtävä jäädyttämispäätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskeva päätös ja toteutettava jäädyttäminen yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin vastaavassa kansallisessa tapauksessa ja joka tapauksessa tässä artiklassa säädetyissä määräajoissa.
2. Jos päätöksen antava viranomainen on ilmoittanut jäädyttämispäätöksessä, että on perusteltu syy uskoa, että kyseinen omaisuus siirretään tai tuhoetaan pian ja että jäädyttäminen on tarpeen toteuttaa välittömästi, tai jos päätöksen antava viranomainen on ilmoittanut jäädyttämispäätöksessä, että jäädyttäminen on toteutettava tiettyä ajankohtana, täytäntöönpanoviranomaisen on otettava tämä vaatimus täysimääräisesti huomioon.
3. Täytäntöönpanoviranomaisen on tehtävä jäädyttämispäätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskeva päätös tai 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päätöksen antavan viranomaisen kuulemista koskeva päätös viipymättä ja, jollei tämän artiklan 7 kohdasta muuta johdu, viimeistään 24 tunnin kuluessa siitä, kun täytäntöönpanoviranomainen on vastaanottanut jäädyttämispäätöksen.
4. Jos täytäntöönpanoviranomainen kuulee päätöksen antavaa viranomaista 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen on annettava jäädyttämispäätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskeva päätös viipymättä.
5. Täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava jäädyttämispäätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevasta päätöksestään päätöksen antavalle viranomaiselle viipymättä käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.
6. Jollei 20 artiklan mukaisia lykkäämisperusteita ole, täytäntöönpanoviranomaisen on toteutettava jäädyttäminen viipymättä ja, jollei tämän artiklan 7 kohdasta muuta johdu, viimeistään 24 tunnin kuluessa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen antamisesta.
7. Jos täytäntöönpanoviranomainen ei tietyssä tapauksessa pysty noudattamaan 3 tai 6 kohdassa säädettyjä määräaikoja, sen on ilmoitettava siitä viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle millä tahansa tavalla ilmoittaen viivästyksen syyt ja kuultava päätöksen antavaa viranomaista jäädyttämisen toteuttamisen asianmukaisesta ajankohdasta.

20 artikla

Jäädyttämispäätösten täytäntöönpanon lykkääminen

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi lykätä 14 artiklan mukaisesti lähetetyn jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa, jos
 - 1) sen täytäntöönpano saattaisi haitata parhaillaan toimitettavaa rikostutkintaa, siihen saakka kun se katsoo tämän olevan asianmukaista;

- 2) kyseisen omaisuuden jäädyttämisestä on jo tehty päätös, siihen saakka että kyseinen päätös perutaan; tai
 - 3) kyseistä omaisuutta koskee jo muussa oikeudellisessa menettelyssä täytäntöönpanovaltiossa annettu päätös, siihen saakka että kyseinen päätös puretaan.
 - 4) Tätä kohtaa sovelletaan kuitenkin vain, jos tällaisella päätöksellä olisi etusija kansallisen lainsäädännön nojalla myöhempiin kansallisessa rikosoikeudellisessa menettelyssä annettuihin jäädyttämisspäätöksiin nähden.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on välittömästi ilmoitettava päätöksen antavalle viranomaiselle päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä ja lykkäämisen perusteista ja mahdollisuuksien mukaan lykkäämisen arvioidusta kestosta käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste. Kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole, täytäntöönpanoviranomaisen on välittömästi toteutettava tarvittavat toimenpiteet päätöksen täytäntöönpanemiseksi ja ilmoitettava siitä päätöksen antavalle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

21 artikla

Velvollisuus ilmoittaa asianosaisille osapuolille

1. Ellei 22 artiklasta muuta johdu, täytäntöönpanoviranomaisen on jäädyttämisspäätöksen täytäntöönpanon jälkeen annettava päätöksensä tiedoksi henkilölle, jota vastaan jäädyttämisspätös on annettu, ja kaikille asianosaisille osapuolille, myös vilpittömässä mielessä toimineille kolmansille osapuolille, joista täytäntöönpanoviranomaiselle on ilmoitettu 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
2. Ilmoituksessa on mainittava ainakin lyhyesti jäädyttämisspäätöksen antamisen syyt, päätöksen antava viranomainen ja täytäntöönpanovaltion kansallisen lain mukaan käytettävissä olevat oikeussuojakeinot.

22 artikla

Luottamuksellisuus

1. Päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen on otettava jäädyttämisspäätöksen täytäntöönpanon yhteydessä asianmukaisella tavalla huomioon tutkinnan edellyttämä luottamuksellisuus.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti taattava jäädyttämisspäätöksen tietojen ja sisällön luottamuksellisuus, paitsi siltä osin kuin on välttämätöntä sen täytäntöön panemista varten. Jos täytäntöönpanoviranomainen ei voi täyttää luottamuksellisuutta koskevaa vaatimusta, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle.
3. Päätöksen antava viranomainen voi meneillään olevan tutkinnan turvaamiseksi pyytää täytäntöönpanoviranomaista pitämään jäädyttämisspäätöksen täytäntöönpanon luottamuksellisena rajoitetun ajan.

23 artikla

Jäädyttämisspäätösten voimassaolo

1. Omaisuus pysyy jäädytettynä täytäntöönpanovaltiossa siihen asti, että kyseisen valtion toimivaltainen viranomainen antaa lopullisen vastauksen 4 artiklan mukaisesti lähetettyyn menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen tai että päätöksen antava viranomainen ilmoittaa täytäntöönpanoviranomaiselle päätöksestä tai toimenpiteestä, jonka vuoksi päätös lakkaa olemasta täytäntöönpanokelpoinen tai se on vedettävä takaisin, 30 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Täytäntöönpanoviranomainen voi päätöksen antavaa viranomaista kuultuaan ja asiaan liittyvät olosuhteet huomioon ottaen esittää tälle perustellun pyynnön omaisuuden jäädyttämisaajan rajoittamiseksi. Jos päätöksen antava viranomainen ei suostu tällaiseen rajoitukseen, sen on ilmoitettava tästä täytäntöönpanoviranomaiselle ja esitettävä perustelunsa. Jos päätöksen antava viranomainen ei ilmoita päätöksestään kuuden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, täytäntöönpanoviranomainen voi purkaa jäädyttämispäätöksen.

24 artikla

Jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon mahdottomuus

Jos jäädyttämispäätöstä on mahdotonta panna täytäntöön siitä syystä, että jäädytettävä omaisuus on jo tuomittu menetetyksi, kadonnut tai tuhoutunut tai että sitä ei löydy todistuksessa ilmoitetusta paikasta tai että omaisuuden sijaintipaikkaa ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti edes päätöksen antavan valtion kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen, siitä on ilmoitettava viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle.

25 artikla

Ilmoitukset

Täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa varten toteutetuista toimenpiteistä ja niiden tuloksesta sekä esitettävä kuvaus jäädytetystä omaisuudesta ja sen arvosta päätöksen antavalle viranomaiselle kolmen päivän kuluessa päätöksen täytäntöönpanosta käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

26 artikla

Täytäntöönpanoon sovellettava lainsäädäntö

1. Jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä, ja tämän valtion viranomaisilla on yksin toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä.
2. Oikeushenkilöä vastaan annettu jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantava täytäntöön, vaikka täytäntöönpanovaltio ei tunnustaisi oikeushenkilöiden rikosoikeudellisen vastuun periaatetta.

3. Edellä olevan 8 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista rajoittamatta täytäntöönpanovaltio ei voi määrätä 4 artiklan mukaisesti lähetetyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen ja 14 artiklan mukaisesti lähetetyn jäädyttämispäätöksen vaihtoehtona toimenpiteitä, ellei päätöksen antava valtio ole antanut tähän suostumustaan.

27 artikla

Toimivaltaisia viranomaisia koskevat ilmoitukset

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään *[tämän asetuksen soveltamispäivänä]*, mitkä 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa tarkoitetut viranomaiset ovat sen kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltaisia silloin kun kyseinen jäsenvaltio on
 - a) päätöksen antava valtio tai
 - b) täytäntöönpanovaltio.
2. Kukin jäsenvaltio voi, jos sen järjestelmän rakenne sitä edellyttää, nimetä yhden tai useamman keskusviranomaisen vastaamaan jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta ja toimivaltaisten viranomaisten avustamisesta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.
3. Komissio asettaa saamansa tiedot kaikkien jäsenvaltioiden saataville.

28 artikla

Yhteydenpito

1. Päätöksen antava viranomainen ja täytäntöönpanoviranomainen voivat tarvittaessa kuulla toisiaan millä tahansa soveltuvalla tavalla varmistaakseen tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen.
2. Kaikenlainen yhteydenpito, myös silloin kun tarkoituksena on ratkaista jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon edellyttämien asiakirjojen toimittamiseen tai aitouteen liittyvät ongelmat, on hoidettava joko päätöksen antavan valtion ja täytäntöönpanoviranomaisen välisillä suorilla yhteydenotoilla tai, jos jäsenvaltio on nimennyt keskusviranomaisen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ottamalla siihen mukaan kyseinen keskusviranomainen.

29 artikla

Useampi kuin yksi päätös

1. Jos täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät kahta tai useampaa rahamäärän jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, jotka on annettu samaa luonnollista tai oikeushenkilöä vastaan, eikä kyseisellä henkilöllä ole täytäntöönpanovaltiossa riittävästi varoja niiden kaikkien täytäntöönpanoon, täytäntöönpanoviranomaisen on päätettävä täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti, mikä tai mitkä päätöksistä pannaan täytäntöön, ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat.

Näihin seikkoihin voivat kuulua uhrien etu, se, liittyykö tapaukseen jäädytettyjä varoja, eri päätösten antamisen ja lähettämisen ajankohdat sekä asianomaisten rikosten vakavuus ja tekopaikka.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös silloin kun täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät kahta tai useampaa jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, jotka koskevat tiettyä samaa omaisuutta.

30 artikla

Täytäntöönpanon lopettaminen

Päätöksen antavan viranomaisen on välittömästi ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, ratkaisusta tai toimenpiteestä, jonka seurauksena päätös ei enää ole täytäntöönpanokelpoinen tai jonka vuoksi se on vedettävä takaisin jostain muusta syystä.

Täytäntöönpanovaltion on lopetettava päätöksen täytäntöönpano heti kun se saa päätöksen antavalta viranomaiselta ilmoituksen tällaisesta ratkaisusta tai toimenpiteestä.

31 artikla

Jäädytetyn ja menetetyksi tuomitun omaisuuden hallinnointi ja luovuttaminen

1. Täytäntöönpanovaltio hallinnoi jäädytettyä tai menetetyksi tuomittua omaisuutta, jotta voidaan välttää sen arvon aleneminen, direktiivin 2014/42/EU 10 artiklan mukaisesti.
2. Ellei menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen mukana ole päätöstä uhrille suoritettavasta korvauksesta tai elleivät asianomaiset jäsenvaltiot sovi muuta ja ottaen huomioon myös tarpeen antaa apua verosaatavien perinnässä direktiivin 2010/24/EU mukaisesti, täytäntöönpanovaltion on meneteltävä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatujen rahamäärien suhteen seuraavasti:
 - a) jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatu määrä on enintään 10 000 euroa, se kuuluu täytäntöönpanovaltiolle;
 - b) jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatu määrä on yli 10 000 euroa, täytäntöönpanovaltio siirtää siitä 50 prosenttia päätöksen antavalle valtiolle.
3. Jos päätöksen antavan valtion oikeusviranomainen on antanut päätöksen uhrille suoritettavasta korvauksesta tai omaisuuden palauttamisesta, tätä vastaava rahamäärä, jos se ei ole suurempi kuin menetetyksi tuomittu määrä, kuuluu päätöksen antavalle valtiolle uhrille suoritettavaa korvausta tai omaisuuden palauttamista varten. Mahdollisen jäljelle jäävän omaisuuden suhteen menetellään 2 kohdan mukaisesti.
4. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saadun muun omaisuuden kuin rahan suhteen on meneteltävä jollakin a–e alakohdassa esitetystä tavoista.
 - a) Omaisuus voidaan myydä; jolloin myynnin tuoton suhteen menetellään 2 kohdan mukaisesti.

- b) Omaisuus voidaan siirtää päätöksen antavalle valtiolle; jos päätös menetetyksi tuomitsemisesta koskee rahamäärää, omaisuus voidaan siirtää päätöksen antavalle valtiolle vasta sitten, kun päätöksen antava viranomainen on antanut tähän suostumuksensa.
 - c) Omaisuus voidaan käyttää yleisen edun mukaisiin tai sosiaalisiin tarkoituksiin täytäntöönpanovaltiossa sen lainsäädännön mukaisesti, jos päätöksen antava valtio suostuu tähän.
 - d) Jos ei voida soveltaa a eikä b alakohtaa, omaisuuden suhteen voidaan menetellä jollain muulla tavalla täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti.
 - e) Jos päätöksen antavan valtion oikeusviranomainen on antanut päätöksen omaisuuden palauttamisesta uhrille, täytäntöönpanoviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että omaisuus palautetaan uhrille; jos omaisuutta ei ole mahdollista palauttaa uhrille, omaisuuden arvo kuuluu päätöksen antavalle valtiolle, jotta se voidaan palauttaa uhrille, ja mahdollisen jäljelle jäävän omaisuuden suhteen menetellään 2 kohdan mukaisesti.
5. Päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava 3 kohdassa ja 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetusta päätöksestä täytäntöönpanoviranomaiselle. Jos päätöksen antavassa valtiossa on käynnissä uhrille suoritettavaan korvaukseen tai omaisuuden palauttamiseen liittyvä menettely, täytäntöönpanovaltion on pidättäydyttävä menetetyksi tuomitun omaisuuden luovuttamisesta siihen asti, että menettelyssä annettu päätös on annettu tiedoksi täytäntöönpanoviranomaiselle.

32 artikla

Kustannukset

- 1. Jäsenvaltiot eivät voi vaatia toisiltaan korvausta tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvista kustannuksista.
- 2. Jos täytäntöönpanovaltiolle on aiheutunut kustannuksia, joita se pitää suurina tai poikkeuksellisina, täytäntöönpanoviranomainen voi ehdottaa päätöksen antavalle viranomaiselle kustannusten jakamista. Päätöksen antavan viranomaisen on otettava tällainen ehdotus huomioon täytäntöönpanoviranomaisen toimittamien yksityiskohtaisten erittelyjen pohjalta.

33 artikla

Oikeussuojakeinot tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan täytäntöönpanovaltiossa

- 1. Kaikilla asianosaisilla, myös vilpittömässä mielessä toimivilla kolmansilla osapuolilla, on oltava oikeuksiensa suojelemiseksi käytettävissään oikeussuojakeinot 8 ja 17 artiklassa säädettyä päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan, mukaan lukien direktiivin 2014/42/EU 8 artiklassa säädetty oikeussuojakeinot. Kanne on käsiteltävä täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti. Kanteella voi olla lykkäävä vaikutus täytäntöönpanovaltion lainsäädännön nojalla.
- 2. Jäädättämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen antamisen aineellisia perusteita ei voida riitauttaa täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa.

3. Päätöksen antavan valtion toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava kaikista 1 kohdan mukaisesti sovelletuista oikeussuojakeinoista.

34 artikla

Korvaukset

1. Jos täytäntöönpanovaltio on lainsäädäntönsä nojalla vastuussa vahingosta, jonka sille 4 ja 14 artiklan mukaisesti toimitetun, jäädyttämistä tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano on aiheuttanut jollekin 33 artiklassa mainitulle asianosaiselle osapuolelle, päätöksen antavan valtion on korvattava täytäntöönpanovaltiolle vahingonkorvaukset, jotka kyseisen vastuun nojalla on maksettu mainitulle osapuolelle, paitsi jos ja siltä osin kuin vahinko tai sen osa on aiheutunut yksinomaan täytäntöönpanovaltion menettelystä.
2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita luonnollisten tai oikeushenkilöiden vahingonkorvausvaatimuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Tilastointi

Jäsenvaltioiden on säännöllisesti kerättävä asiaa käsitteleviltä viranomaisilta kattavia tilastotietoja. Kerätyt tilastotiedot on toimitettava komissiolle vuosittain, ja niissä on oltava direktiivin 2014/42/EU 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

- a) toisesta jäsenvaltiosta vastaanotettujen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lukumäärä;
- b) sellaisten toisesta jäsenvaltiosta vastaanotettujen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lukumäärä, joiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta on kieltäydytty;
- c) sellaisten tapausten lukumäärä, joissa uhrille on suoritettu korvaus tai palautettu omaisuus menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tämän asetuksen mukaisesti toteutetun täytäntöönpanon seurauksena;
- d) jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tämän asetuksen mukaisesti toteutetun täytäntöönpanon keskimääräinen kesto.

36 artikla

Todistuksen ja lomakkeen muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 37 artiklan mukaisesti I ja II liitteessä esitettyjen todistuksen ja lomakkeen muuttamista varten.

37 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Edellä 36 artiklassa tarkoitettu säädösvalta siirretään määräämättömäksi ajaksi *[tämän asetuksen soveltamispäivästä]* alkaen.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 36 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä 36 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan *[kahdella kuukaudella]*.

38 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään *[viisi vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamisen jälkeen]*. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen muuttamisesta.

39 artikla

Korvaaminen

Tällä asetuksella korvataan puitepäättös 2003/577/YOS ja puitepäättös 2006/783/YOS niiden jäsenvaltioiden kesken, joita tämä asetus sitoo, *[tämän asetuksen soveltamispäivästä]* alkaen.

40 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen soveltaminen alkaa *[kuuden kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta]*, lukuun ottamatta 27 artiklaa, jota sovelletaan *[asetuksen voimaantulopäivästä]*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja